

پیشنگی روژی کوردەواری

لە شەهەری بوخاری

وێزارەتی رووشنبیری
پەرێوەزارێهێستی
گشتی رووشنبیری وێزارە
* پەرێو کخاڤه *

دانەر

مەلا حسین شیخ سعدی

نووسینه‌وه‌و ئاماده کردنی بو چاپ

به‌شیر حسین سعدی

مێندی *إقرأ الثقافي*

www.iqra.ahlamontada.com

به‌رگی خه‌وته‌م

له سالی ١٩٥٢ دانراوه

پیشگی روزی کوردەواری له

شەرحی بوخاری

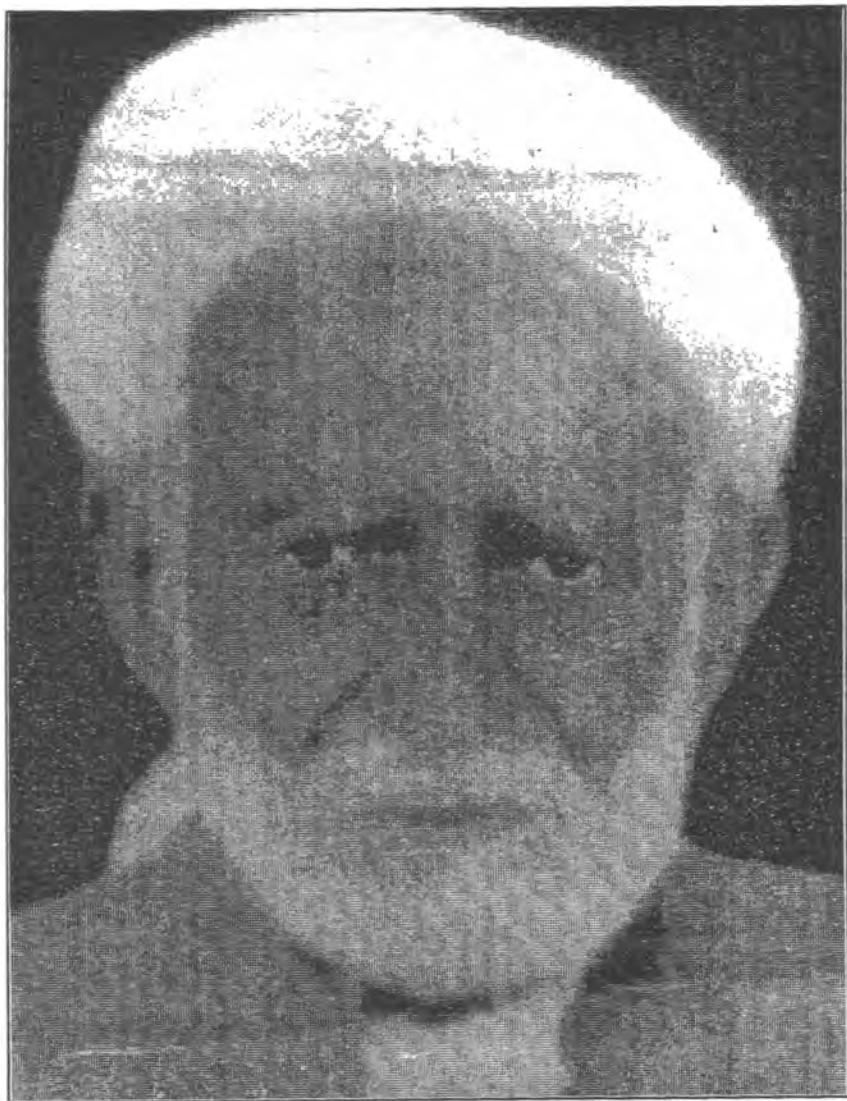
دانهەر
مهلا حسین شیخ سعدی

بەرگی جهوتهم

نووسینهوهو نامادهکردنی بو چاپ
بشیر حسین سعدی

لهسالی ۱۹۵۲ داندراوه

پریشکی ریزی کوردولاری له شرحی بوخاری
نوسیندوهو ناما دهگریانی بز چاپ: پدشیر حوسین سعدی
کۆمپیهوتەر: نروسینگنی گۆنلار
تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
چاپخانهی گریستال - ههولێر

وینہی دانہر
مہلا حسین شیخ سہ عدی
۱۹۸۳-۱۸۸۳

میتووی ژبانی دانهر و داندر اوه کانی له چهند دیر لکدا

۱۸۸۳-۱۹۸۳

ناوی تهوای مهلا حسین شیخ سهعدی فه یزولایه نازناوی له نه دهب (فانی) یه وه له هه ندی هه لبهستی نازناوی (کاکه) ی هه لپژاوه وه. بهر چه لهک له عه شیر هتی پلباسه له تیره ی (بهر چه م) له سالی ۱۸۸۳ له شاری هه ولیر هاتوته دونیا وه له ته مه نی شهش سالی دا له بهر خوتندن داندر اوه له مزگه وتی گه وره ی هه ولیر که ناسرا وه به مزگه وتی بازار پاشان له زور جیگا گه را وه بز خوتندن لای مهلا ناو دا ره کانی نه و کاته وه کو مهلا عبدالله ی جهلی زاده وه مهلا صادق له مزگه وتی شیخ جامی له شاری کۆتی و لای مهلا نه حمده ی سکتان و اجازی مهلا یه تیشی له هه ولیر لای مهلا ابو بکر عمر افندی وه رگرتوه که ناسرا وه به (مهلا فه ندی).

بز یه که م جار له گوندی قه پلان بوته مهلا پاشان چوه گوندی سیاو و خورمه له و سورژه و دوو گردکان له سالی ۱۹۴۷ له دوو گردکانه وه هاته هه ولیر بو به مهلا ی مزگه وتی - دار تاشان -.

له ماوه ی ژبانی دا هه ره کو خوی ده ی فهرمو (۳۰) سی سال هه ره خه ریکی خوتندن بو وه (۲۴) بیستو چوار سالی ش ده رسی به فه قی یان گوتوه له و گوندانه ی باسی کرا و وه هه ره خه ریکی دانانی په رتو وکی نایینی و دانانی هه لبهست بو وه، نه و له خواره وهش داندر اوه کانتان بز باس ده که یین.

۱- ژبانی تنسان ته ففسیری قورشان که شهش بهرگه وه هه مسو بهرگه کانی بلا و کرا وه ته وه نه و په رتو وکی له سالی ۱۹۳۰ دانا وه به یه که م ته رجه مه و ته ففسیری قورنانی پیروز داده ندری له کوریدا. وه له لاین زوری مهلا یانی کانی خوی په سندر اوه.

۲- پرشنگی رژی کورده واری له شهرحی بوخاری که نه وه شیان ده بهرگه نه وه ی بهرده سستان بهرگی ~~له سالی~~ له م په رتو وکه که شهرحی هه دیته کانی بوخاری به کوردی.

۳- دیوانی هه لبهست به ناوی (دیوانی فانی) له سالی ۱۹۸۴ بلا و کرا وه ته وه.

۴- ته رجه مه ی قه صیده ی بور دیه به کوردی له سه ره هه مان کیش و سه روا له سالی ۱۹۸۵ بلا و کرا یه وه نه و په رتو وکانه ی سه ره وه م هه مسو به چاپ گه یاندر وه نه و په رتو وکانه ی که هیشتا به چاپ نه که ینرا ون نه مانه ی خواره وه ن:

۱- حقائق الحیام: ته رجه مه ی شیعه رکانی (خه یام) به به زمانی عه ره یی.

۲- شهرحی جامع الصغیر به کوردی که سق بهرگه.

۳- شهرحی ذات الشفا به کوردی.

۴- شهرحی ته نیسلام له چوار مه زه ده.

۵- شهرحی له مه عات به عه ره یی.

۶- المنظوم فی العقود که بریتی یه له (۷۸۷) دیر هه لبهست به زمانی عه ره یی که باسی فقهی شافعی ده کا.

وه له بهرواری ۱۹۸۳/۱۲/۱۱ له شاری هه ولیر نه و زانایه کۆچی دوایی کرد.

بشیر حسین

بلا و که ره وه و کوری دانهر

۸۰۰: عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (ض) الزَّمَانُ قَدْ اسْتَدَارَ كَهَيْئَةِ يَوْمٍ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ السَّنَةَ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ثَلَاثُ مَثَاقِيْمٍ نَوَاقِصُ وَنَوَاحِجُ وَالْمَحْرُمُ وَرَجَبُ مُضَرَ الَّذِي بَيْنَ جُمَادَيِ وَشَعْبَانَ.

تەرجەمە

۸۰۰: دەگێڕنەوه لە ئەبێ بەکر (ناوی نۆفەیی کۆری حارثی ئەقفەفی بوو - پەزای خودای لێ بی - گوتی پێغەمبەر (د) فەرمووی زەمان وەکۆو ئەو پۆژە لێ هاتەوه که خودا دروستی کرد تاسمان و عارد. یەعنی ئەو عەدەتە عەرەب که جینا دە کۆری عەوفی کەنانی داینا بوو تیکچوو [بەم تەرزه نەگەرچی چوار مانگیان لە مانگەکانی سالی دەگێرا بە موحتەرەم و بەرێژ. بەلام بۆ ئەوێ مەبەستەکانی خۆیان جێ بەجێ بکەن پێژ گرتنە کەیان نەدەگێرا بۆ چوار مانگی دیاری کراوە بەلکی پێژ گرتنە کەیان جودا دەکەردەوه لە دیارکراوەکان بەهەووسی خۆیان. ئەیاندا مانگیکی تر هەر بە قەسە خۆیان مانگی دیارکراوە پێژی نەدەگێرا. هەتا بەم غایەتە لە هەر مانگیک بەخۆیان هەوەسایان لێ بوایە دەیان کردە مانگی حەج بۆتێ زومەخشەری و ئەوانی تیش گوتووایە حەجی ئەو بەکر که لە پێش حجة الوداع بوو لە مانگی ذی القعدة کرا. بەلام حجة الوداع لە ذی الحجة بوو. ئێجا بۆ دیارکردنی مانگەکانی بەرێژو موحتەرەم ئەم حەدیشە هات که فەرمووی). سالی دوازدە مانگە لەم دوازدانە چواریان بەرێژن بەلام سێ لەم چوارانە لە دوو یەکتەین ذو القعدة و ذو الحجة و موحتەرەم. مانگی رەجەبیش زۆر لای عەرەبستانی (مۆسەر) بەقەدری بەرێژە کەوتۆتە بەینی دوو مانگی جمادو مانگی شەعبان.

۸۰۱: عَنْ أَبِي نَرٍّ (ض) تَدْرِي أَيْنَ تَذْهَبُ فَأُنْهَا تَذْهَبُ حَتَّى تَسْجُدَ تَحْتَ الْعَرْشِ فَتَسْتَأْذِنُ فَيُؤْذَنُ لَهَا وَيُوشِكُ أَنْ تَسْجُدَ فَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا وَتَسْتَأْذِنُ فَلَا يُؤْذَنُ لَهَا يُقَالُ لَهَا اِرْجِعِي مِنْ حَيْثُ جِئْتِ فَتَطْلُعُ مِنْ مَغْرِبِهَا فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ.

تەرجەمە

۸۰۱: دەگێڕنەوه لە ئەبێ زەر غەفاری پەزای خودای لێ بی گوتی پێغەمبەر (د) وەکۆو پۆژ ئاوابوو راستەوخۆ بە منی گوت دەزانی پۆژ بوکوێ دەچی؟ گوتم خودا پێغەمبەری خودا باشتر دەزانی. ئەمە بۆتێ دەچی هەتا سەجەدە بیا لە ژێر عەرشی ئێجا ئێز دەخوازی که

له پوږڅه لات هه لېښ. له سدر عاده تی خوی نيزن ددري و نه نيزکيش ددې که سه جده بيا وه نيزنیش ده خوازی که بو شونې لې. هاتن که پوږڅه لات هه پچې نيزنیش نادري بو نه ويې پچې پتي ده گوتري بگه پتوه نهو جيتگايه ي که لې هاتووی يه عني بگه پتوه سدر خه تی پوږڅاوات. نجا له پوږڅاوا پيدا ددې بو عالميتکی تر. ده بېته سبه ينه بوته وي و ده بېته شو لای نيتمه نه مديه فدهوای نايه که دده رموي.

جرمی خور ده گه پي و جده ريان ده کا له م دوو عالمه نه گه له يه کيک پوږڅي له وستر شوه وه پتچه وانه ش (۱) له بو مونه هايه ک و مرسته قه پتک که دوو مه غريب و دوو مه شرقه. وده کو نايه ده لې (رب المشرقين ورب المغربين...) له سوره تي: الرحمن. به م حديشه پيروزه ش سمليترا که عارد خروکي يه (کروي) يه. چونکي لای نه هلی سونه ت عارد - راست و راسته - واته - مسطحه - مدعناي نه م حديشه شيان به عه لامه ته کانی هاتنی قيامه ت داناه که پوږڅ له مه غريبه بو سدر نيتمه له م حديشه ش تاييه ت مه نديک (ته خصيصي) هک ني يه بو سدر نيتمه و غه يری نيتمه).

۸۰۲: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ مُكُونَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

ته رجه مه

۸۰۲: ده گتړنه وه له نه بو هوپه ريه (ره زای خودای لې بي) گوتی پتغه مېهر (د) فدرموي خورو مانگ پتچرانه وه پوږڅی قيامه ت پوڅاکیان ناميني.

۸۰۳: عَنْ عَائِشَةَ (ض) مَا اَدْرِي لَعَلَّهُ كَمَا قَالَ قَوْمٌ فَلَمَّا رَاوُهُ عَارِضًا مُسْتَقِيلًا اُوْنِيَتْهُمْ الْآيَةُ.

ته رجه مه

۸۰۳: ده گتړنه وه له حه زره تی عائشه ره زای خودای لې بي وه کوو چاوی به هه ورپکی وا بکه و تايه. لې بوه شاپايه وه پياری ته ماشای ده کردو به ری لې ده سوړاندو ده چوه ژوري و ده هاته دهرې (واته ده په شوکا). پاشان وه کوو ده باری نهو په شوکانه ي نه ده ما. هيمن ده بووه رووی پيروزی گه ش ده بووه. منيش پيم گوت به به ديار که وتنی هور حاله تتيکی وا له تر

(۱): هدره کوو نيستاکه ده بينن نه گه له ناوچه ي پوږڅه لاتي ناوهر است که لای نيتمه يه پوږڅی له نيوه ي تری گوی زه وي واته له دوو نه مرکای شمالي و جنوبي شوه. (بلاوکه ره وه).

بکری دایکی تووشی ناخوشیه کی زور ده بی. ئینجا پیشان نه یکا به نوظفه تازه مانیک عاده تی پیوه بگری پاشان به خوین تازه مانیکیش نه وی بوی بی به عاده ت پاشان نه یکا به گوشتو نه ندانم بن نه زیدت و نازار. یه کیتی تریش بو به دیارخستنی ته وای ته وانیی خویه تی بهم نه رزه له نه بون ناوکی ایجاد بکا له پاشان ناو بکا به خوین خوین بکا به گوشتو نه ندانم له پاشان لهم نه ساسه زه عیفانه له سر چاکترینی وینه و -صورت- مروفتیکی لی وه شاهو و رازیه وه به چند خشی عه قل و زانیاری و هوش و ههست بینته کایه. ری پیشان دانیک بی باشه بو تن گه یاندنی عالم که سیک بتوانی نه مه بکا نه توانی دوباره عالم زیندووش بکاته وه. ئنجا به راستی پیوا هدی له نیوه له حیاتی خوی خواپه رستی ده کا هه تا بهینی له گهل به ههشت یه ک گه ز ده مینت «نه گهر فهرز بکری به ههشت جیگایه که له عارد» کاغه زه نو سراوه که ی نیو زگی دایکی له لایه ن مه لائکه زو ده ی گاتی یه عنی به پیش ده که وی لی ناگه ری بگاته به ههشت». ده ست به کرده وی نه هلی ناگر ده کاو ده چیه ناو ناگر پیواش هدی له نیوه له ژبانی خوی هه ر کرده وی نه هلی ناگر ده کا. تا بهینی له گهل ناگر یه ک گه ز ده مینت (نه گهر فهرز بکری دوزخ له عاردیکی دونیایه). پاشان کاغه زه که ی نو سراو له لایه ن مه لائکه نه که ویتته پیشی نه ی گتیرته وه بو خواپه رستی کرده وی نه هلی به ههشت ده کا. ده چیه ناو به ههشت.

(ش): ئنجا لهم هه دیشه وازاندرا- اعتبار له ناخری کار به نه هلی کاره بویت هه زه تی عه لی فهرمویه تی (الناس یخافون من الخاتمة وانا اخاف من الفاتحة). به لام له بدر نه مه که هیه چت لی دیارنی یه که دوا بی کارت چی یه، نایی به گویره ی نه م هه دیشه ی ده لی (علیکم بدین العجائز) واته نایی نیسلام به توندی بگرن بی جه ده ل و مونا قه شه ههروه کو پیریژنان گرتوویانه. نایی دهستی خوت له کرده وی باش شل بکه ی به لکو هه رده بی له خراپه دور که ویه وه به گویره ی فهرمانی ش هه ر بجه ولی یه وه. ههروه کو شیخ فریدالدین عطار فهرمویه تی: به هه لیه ستی فارسی:

ارستم از این حدیث شده زیر چادری

پس چون زنان روی بدیوار آمده

۸۰۵: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ الْعَبْدَ نَادَى جِبْرِيلُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأُحِبُّهُ فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ فَيُنَادِي جِبْرِيلُ فِي أَهْلِ السَّمَاءِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأُحِبُّوهُ فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ ثُمَّ يُوَضَّعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ.

تەرجەمە

۸۰۵: دەگىنپەندە لەنەبو ھەرپەرە پەزاي خوداي لى بى. پىتغەمبەر (د) ھەرمووى ۋە ھەر خودا بەندەى خوش وىست بانگى جویرائیل دەکا بەراستی خودا فلان بەندەى خوش وىست تۆش خوشت بوئ. ئنجا جویرائیل خوشى دەوئ پاشان جویرائیل بانگ دەکا لەنیتو ئەوانەى لەناسمانن بەراستی خودا فلائى خوش دەوئ. ئیوھش ھەمووتان خوشتان بوئ. ئنجا ئەھلى ئاسمانیش خوشیان دەوئ ئیوھش ھەمووتان خوشتان بوئ. ئنجا ئەوانەى لەناسمانن خوشیان دەوئ. ئنجا لەعاردیش خوشیان دەوئ. لەم ھەدیشە پىروژە بەدیارکەوت تاخودا خوش وىستى نەبە بەندەش خوشیستى نابە. ھەرۋە کوو لەنايەتیش خوشیستى خودا لەپیش خوش وىستى بەندەى (يُجِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ) واتە خودا خوشى دەوئ ئەوانیش کەخەلکە خوشیان دەوئ).

يا خوداد لەمىھەرەبانى خۆت بى بەشمان نەکەى (امین).

۸۰۶: عَنْ عَائِشَةَ: إِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَنْزِلُ فِي الْعَنَانَ وَهُوَ السُّحَابُ فَنَنْكُرُ الْأَمْرَ قُضِيَ فِي السَّمَاءِ فَتَسْتَرْقِي الشَّيَاطِينُ السَّمْعَ فَتَسْمَعُهُ. فَتُوحِيهِ إِلَى الْكَهَّانِ فَيَكْذِبُونَ مَعَهَا مِائَةً كَذِبَةٍ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ.

تەرجەمە

۸۰۶: دەگىنپەندە لەھەزەرەتى عائشە پەزاي خوداي لى بى پىتغەمبەر (د) ھەرمووى بەراستی مەلائکە دىنە خواری لەناو ھەرور باسى ئەو کاروبارانە دەکەن لەو ڕووداوانەى کە پراوەتەو ھەر دەبەت بى. ئنجا شەیتانەکان بەدزى قسەکانیان لى دەرفیتن ئنجا لەوان دەبىستین پاشان دەخەنە ناو دلى کاهنان (کاهن ئەو کەسەى کە خەبەرى لەوشتە دەدا کە ھىشتا ڕووى نەداو ھەر ئەو بەلگەى کى پەواى ھەبە) پاشان کاهنەکانیش لەگەل ئەو قسانەى گىيان لى بوو ھەردە دەکەن لەخۆیانەو. قسەى بى بەلگەو دەلێلش باراستیش دەرىچى درۆیە چونکى لەسەر ئەساس و زانین نەکراو (کاری بى ناکرێ).

۸۰۷: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) إِذَا كَانَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ كَانَ عَلَى كُلِّ بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ مَلَائِكَةٌ يَكْتُبُونَ الْأَوَّلَ فَإِذَا جَلَسَ الْأِمَامُ طَوَّأَ الصُّحُفَ وَجَاعُوا يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ.

تەرجەمە

۸۰۷: دەگىرنەۋە لەنەبو ھورەيرە رەزاي خوداي لى بى. پىغەمبەر (د) فەرەمويىتى ۋەكو رۆژى جومعه داھات لەھەر دەرگەيەك لەدەرگەكانى مەزگەوت چەند مەلاىكە ھەيە يەك لەپىش يەك ناوى ئەو كەسانە دەنوسن كەبۆ نوژ دىنە مەزگەوت. پاشان ۋەكو نىمام لەسەر مەنبەر دانىشت. ئەو دەفتەرانەي كەناوى ئەو كەسانەي تيا نووسرابوو كە زوو ھاتوونە مەزگەوت دەپىچنەۋە ۋەلوليان دەدەن دىنە مەزگەوت گويى لە خوطبە رادەگرن.

۸۰۸: عَنْ الْبَرَاءِ (ض) أَهْجُهُمْ أَوْ هَاجَهُمْ وَجِبْرِيلُ مَعَكَ.

تەرجەمە

۸۰۸: دەگىرنەۋە لەبەرائى كورى عازب رەزاي خوداي لى بى. گوتى پىغەمبەر فەرمانى بەھەسانى كورى ثابت كرد ۋەكو كافەرەكانى مەككە ھەجويان كەردبو (واتە جەنۇبيان پەن دابوو بەھەلبەست) تۆش ھەجويان بكە (واتە جەنۇبيان پەن بەدە بەھەلبەست) ياخۆ فەرەمويى لەبەرامبەر جەنۇبى ئەوان بەھەلبەست تۆش جەنۇبيان پەن بەدە بەھەلبەست). ھەزەرەتى جوبرائىلىش بۆ يارىدە لەگەلت دايدە.

لەم ھەدىشە پىروژە دروستە ھەجوى ئەو كافرانەي لەژىرە ھەدو ئەمان نەبن دروستىشە شىعر خويندەنەۋە ئەمەزگەوت بەلام دروست نىيە تۆيەكە مەجار ھەجويان بكەي لەبەر نايدەتى. [وَلَا تَسْبُو الَّذِينَ يَدْعُونَ فَيَسْبُو اللَّهَ عَدُوًّا بِغَيْرِ عِلْمٍ].

۸۰۹: عَنْ عَائِشَةَ (ض) يَا عَائِشَةُ هَذَا جِبْرِيلُ يَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ فَقَالَتْ وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحِمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ تَرَى مَا لَا أَرَى.

تەرجەمە

۸۰۹: دەگىرنەۋە لەھەزەرەتى عائشە رەزاي خوداي لى بى. گوتى پىغەمبەر (د) فەرەمويى بەراستى ئەي عائشە ئەمە جوبرائىلە سەلامەت لى دەكا گوتى مەنىش گوتە سەلام لەسەر ئەويى ۋە رەھمەتى خودا بەرەكەتى خودا تۆ دەيىنى ئەو كەسەي مەن ناى بىنم.

(ش) لەم فەرەمۆدەي پىغەمبەرە وازاندرا. كەدەيتەن ھالەتەكە خرا دروستى دەكا لەزىندوو. لازم ناكە بۆ ديتەن نامادە بوونى ديتراو مەرجەكانى ديتەن.

ھەرەكوو لازم ناكە لەنەبوونى مەرجەكانى ديتەن نەدەيتەن. چونكى بەايجادى خودايە ديتەن

هیچ تهئسیریکی نی‌یه بۆ مه‌رجه‌کانی دیتن هه‌تا دیتن ڕوودات. نه‌گه‌ر تهئسیریک بۆ نه‌وان هه‌بوایه. نه‌بوایه‌ هه‌زه‌تی عائشه‌ بی بی‌نی له‌به‌ر هه‌بوونی دیتراوو مه‌رجه‌کانی. نه‌گه‌ر بگوتری جویرائیل له‌به‌رچی به‌ره‌و ڕووی عائشه‌ نه‌بوو هه‌روه‌کوو به‌روه‌ ڕووی هه‌زه‌تی مه‌ریه‌م بوو. ده‌لێتن له‌به‌ر پاراستنی ورتزگرتنی مه‌قامی پێغه‌مبه‌ر (د). لای هه‌ندێکانه‌ش مه‌ریه‌م پێغه‌مبه‌ر بووه. بۆ پێغه‌مبه‌رانه‌ش مانع نیه بۆ دیتن.

۸۱۰: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ض) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَجَبْرِئِلَ. اَلَا تَزُوْرُنَا اَكْثَرَ مِمَّا تَزُوْرُنَا. قَالَ فَتَرَكْتُ. وَمَا تَنْتَرِكُ اِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهٗ مَا بَيْنَ اَيْدِنَا وَمَا خَلْفَنَا الْاَيَّةَ.

ته‌رجه‌مه

۸۱۰: ده‌گێته‌وه له‌عبدالله‌ی کۆری عباس ڕه‌زای خودای لێ‌بی. گوتی پێغه‌مبه‌ر (د) راسته‌وخۆ به‌جبرائیلی گۆت له‌م هاتنه‌نی که هه‌تا ئێستا هاتویه‌ لامان بۆچی زیاتر نایه‌ی بۆ لامان. ئه‌م نایه‌ته‌ هاته‌ خوارێ مه‌عنا‌ی ئه‌مه‌یه‌ ئێمه‌ نایه‌ینه‌ خوارێ کات له‌پاش کات. مه‌گه‌ر هه‌ر به‌فه‌رمانی به‌ختیوکه‌ری تو‌دێینه‌ خوارێ. که هه‌رچی ئێمه‌ تێداین له‌جیگا‌و زه‌مان دروست کرا‌و ملک‌ی نه‌وه‌ یه‌عنی پێمان نا‌کری له‌جیگایه‌ک به‌چینه‌ جیگایه‌ک یاله‌ زه‌مانتیک به‌چینه‌ زه‌مانتیک وه‌ له‌زه‌مانتیکه‌ش نه‌چین نه‌گه‌ر به‌فه‌رمانی نه‌و نه‌ین.

۸۱۱: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ض). أَقْرَأَنِي جَبْرِئِلُ عَلَى حَرْفٍ فَلَمْ أَزَلْ أَسْتَزِيدُهُ حَتَّى اِنْتَهَى اِلَى سَبْعَةِ اَحْرَافٍ.

ته‌رجه‌مه

۸۱۱: ده‌گێته‌وه له‌عبدالله‌ی کۆری عباس ڕه‌زای خودای لێ‌بی. گوتی پێغه‌مبه‌ر (د) فه‌رمووی جویرائیل قورئانی به‌من خوێند له‌سه‌ر یه‌ک زمان وه‌ له‌سه‌ر یه‌ک شێوه‌ له‌نه‌عراب منیش هه‌ر دا‌وای زیاترم لێ‌ کرد له‌سه‌ر ئه‌م یه‌ک زمانه‌ وه‌یه‌ک شێوه‌یه‌ بۆ خاتری فره‌وان کردن و سووک کردن جویرائیلیش ڕه‌سپاری له‌خودا ده‌کرد که شێوه‌ی خوێندنی قورئان زیاد بکا (بێ‌ تناقض تضاد) واتا (بێ‌ نه‌وه‌ی نایه‌ته‌کان نه‌گه‌نه‌ یه‌کتری) هه‌تا وای لێ‌هات شێوه‌ی خوێندنی قورئان له‌سه‌ر هه‌وت شێوه‌ ڕیاری له‌سه‌ر درا که به‌ (قراءات السبع) نا‌و‌براه‌ که نه‌مانه‌ش شێوه‌ی قسه‌کردنی -ته‌مسم و قوره‌یش و جنه‌ و کنا‌نه‌ و قه‌یس و هه‌ذهیل و به‌نی نه‌سه‌د) بوون.

۸۱۲: عن عائشة (ض) لقد لقيتُ من قومِكَ مالقيتُ وكانَ أشدُّ مالقيتُ مِنْهُمْ يَوْمَ العقبَةِ إِذْ عَرَضْتُ نَفْسِي عَلَى ابْنِ عَبْدِ يَالِيلَ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ فَلَمْ يُجِئْنِي إِلَى مَا أَرَدْتُ فَأَنْطَلَقْتُ وَأَنَا مَهْمُومٌ عَلَى وَجْهِهِ فَلَمْ أَسْتَفِيقْ إِلَّا وَأَنَا بِقَرْنِ الثَّعَالِبِ فَرَفَعْتُ رَأْسِي فَإِذَا أَنَا بِسَحَابَةٍ قَدْ أَظَلَّتْنِي فَنَظَرْتُ فَإِذَا فِيهَا جَبْرِيلُ فَنَادَانِي فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ قَدْ سَمِعَ قَوْلَ قَوْمِكَ لَكَ وَمَا رَدَّوْا بِهِ عَلَيْكَ وَمَقَدْ بَعَثَ إِلَيْكَ مَلِكَ الْجِبَالِ لِتَأْمُرَهُ بِمَا شِئْتَ فِيهِمْ. فَنَادَانِي مَلِكَ الْجِبَالِ فَسَلَّمَ عَلَيَّ ثُمَّ قَالَ يَا مُحَمَّدُ فَقَالَ ذَلِكَ فَمَا شِئْتَ. إِنْ شِئْتَ أَنْ أَطِيقَ عَلَيْهِمُ الْأَخْشَبِينَ. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَلَّ أَرْجُو أَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا.

تہرجہ ماہ

۸۱۲: دہ گیارہویں سالہ حضرت عائشہ - رزای خودای لئی بی گوتی بہ پیغہ مبدری گوت (د) هیچ نہ حوالیہکت بہ سہرہاتوہ لہ نہ حوالیہ رزوی نوحود سہخت تر فہرموی بہ راستی توشبوم لہ لایہن قہومی تو کہ قورہیشہ. نہو موصیہتی کہ توشبوم - سہخت ترین ہمسو نہزیہ تانوعہ زہان نہم نہ حوالہ ہو کہ لہ رزوی عہقبہ توش ہاتم - (عہقبہ جیگاہ کی تاییہ تہ لہ طائف). وہ لہ سالی دہمی پیغہ مبدرایہ تیم لہ مانگی شہوال لہ پاش وفاتی نہبو طالب و خہدیجہ لہ بہر تہنگہ تاو کردنی قورہیشی مہککہ ہو من لہ نیشاندانی خوم). روم لہ طائف کرد ہولای کوری عبد یالیل (کہ یہ کتیک ہو لہ گورہکانی طائف لہ تہقف ناوی کتانہ ہو). لہ هیچ بارہیک مہبہستی منیان جی بہ جی نہ کرد. چونکی پیغہ مبدر (د) ہزیتی ہو طائف چو کہ بی حہوتنہوہ لہ چہنگ قورہیش بچہ سیتہوہ. نجا ہولای سہ کورہکانی عہمری کوری عومہیری کوری عہوف چو. کہ عبد یالیل و حہیب و مہسعود ہون. شکایہتی خوی لہ دہست قورہیش لہ لاکردن. کہ ہیزم ناگرن حقوقی خزمایہتی ناہارین، نجا ہاتوومہ لای نیتوہ کہ نیتوہ پاریزگاری حقوم بکہن لہ پاش نہم فہرمایشانہی کورہکانی عہمر و خہلکی طائف بہ ناخوشترین و ناشیرین ترین شتوہ و ہلامیان دامہوہ. ہتا کدوتنہ شوتنی بہ ہردان ہردو قاچی پیروزیان بہ خوتندا ہینا. ہلکی حسین ہیکل لہ دانراوی خوی (حیاء محمد) دہلی منال و نہزانی طائفیان خستہ شوتن. بہ جنتیو پندان و بہرد لیدان. بہ غاردان و راکردن خوی گہ یاندہ پەنای دیواریکی عوتبہو شہیبہی دوو کوری رہیبہ خوی لہوی پەنای دا مندالہ ہج عہقلہکان گہراندہوہ. نہویش لہزیر سیتہری دارمیتیک دانیشٹ دوو کوری رہیبہش تہ ماشایان دہ کرد. کہ کدوتہ چہ سہختیہ کدو عہزایتیک و زہبونیہک. و ہکو نہختی لہ بن دیوارہ کہ

چه سایه‌وه. سهری بلتدکرد بۆ ناسمان له‌بهر ئیش و نازاری قالبی خۆی. فهرمووی نه‌ی
 خودای من. من شکایه‌تی بۆ هتیزو بۆ چاره‌یی خۆم ههر دینمه‌ به‌رتۆ نه‌ی له‌هه‌موو کەس
 میهره‌بان تر. تۆ خودای زه‌عیفانی تۆ خودای منی. کاروباری من به‌کۆ ده‌سپێری به‌یه‌کێک
 ده‌سپێری که‌ پرووی خۆی له‌من گزۆ بکا. یاخۆ به‌دوژمنیک ده‌سپێری که‌ کاروباری منت
 خستیه‌ ژێر ده‌سه‌لاتی نه‌و. خو نه‌گه‌ر له‌تۆدا نه‌بی رق بوونه‌وه‌ت له‌من. گوێ نادهمه‌ ههر
 شتیکی به‌سه‌رم بۆ به‌لام میهره‌بانی تۆ فره‌وانتره‌ بۆ من، ئیتر به‌م تهرزه‌ ماوه‌یه‌ک پاراوه
 له‌به‌رخودا، دوو کۆپی په‌یعه‌ش ته‌ماشایان ده‌کرد دلیان پێ سووتا. هتیشوه‌ تری یه‌کیان دا
 به‌نده‌که‌ی خۆیان که‌ ناوی (عه‌دداس) بوو بیداته‌ پێغه‌مبه‌ر (د) که‌ له‌بن دیواره‌که‌
 دانیشتبوو ده‌ستی پیروزی گه‌یانه‌ تری یه‌که‌ فهرمووی بسم الله پاشان خواردی.
 (عه‌دداس) له‌م قسه‌یه‌ سهری سورما گوتی نه‌مه‌ قسه‌یه‌که‌ خه‌لکی نه‌م وولاته‌ نایکا
 پێغه‌مبه‌ر (د) فهرمووی خه‌لکی کوئی؟ گوتی خه‌لکی نه‌ینه‌وام دیانم. فهرمووی تۆ
 خه‌لکی دئی یه‌که‌ی یونسی کۆپی مه‌تای. (عه‌دداس) گوتی تۆ چۆن ده‌زانی یونسی کۆپی
 مه‌تا کتی به‌. فهرمووی برای منه‌، پێغه‌مبه‌ر بوو منیش پێغه‌مبه‌رم عه‌دداس خۆی پێ
 رانه‌گیرا غاریدا ده‌ستو قاچو سهری پیروزی ماچ کرد دوو کۆپی په‌یعه‌ش چاویان
 پێ که‌وت که‌ عه‌دداس چی کرد سهریان سورما. وه‌کوو عه‌دداس گه‌راوه‌ لایان گوتیان نه‌ی
 عه‌دداس دینی خۆت باشتره‌ به‌قسه‌ی نه‌مه‌ فه‌رب نه‌خۆی ئنجا له‌پاش نه‌مه‌ که‌ خه‌لکی
 طائفیش ره‌دیان کرده‌وه‌ نازاریان دا. فهرمووی نه‌مزانی روو له‌کۆ بکه‌م. له‌به‌ر غه‌مناکی
 خۆم وه‌کوو سهر سورماوو پێ لێ بزیروم لێ هات. به‌سه‌ر گه‌شته‌یی هه‌لستام رویشتم
 نازانم بۆ کوئی ده‌جم. کاتیک هۆشم هاته‌وه‌ به‌ره‌خۆم له‌سه‌ر جێگایه‌کم پێ ده‌لین (قرن
 الثعالب) که‌ میقاتی خه‌لکی نه‌جده‌. دیتی به‌ینی له‌گه‌ل مه‌که‌که‌ یه‌ک شه‌وو رۆژه‌. سه‌رم
 بلند کرد دیتم په‌له‌ هه‌وریک سێبه‌ری لێ کردووم. وه‌کوو ته‌ماشام کرد جویرائیلی تیاوو.
 بانگی کردم گوتی نه‌ی محمد نه‌و قسه‌ی جویرائیل ده‌لێ راسته‌ ئنجا فه‌رمانت له‌سه‌ر
 چی به‌؟ هه‌تا وابکه‌م. نه‌گه‌ر حه‌زده‌که‌ی کتیی نه‌بو قویه‌یس و کتیی قه‌یقه‌عان که‌ له‌لای
 باکوو باشووری مه‌که‌که‌ بوو له‌به‌رامبه‌ر یه‌که‌ترین به‌سه‌ریاندا ده‌رووخینم له‌بندا بێتن.
 پێغه‌مبه‌ر (د) فهرمووی نا من واحه‌زناکه‌م. به‌لکی تکا له‌خودا ده‌که‌م عاله‌میک له‌پشتی
 نه‌مانه‌ پیدای بکا ته‌نیا خودا بیه‌رستق هیچ شتیک نه‌گێرن به‌هاویه‌ش بۆ خودا. ئنجا
 به‌راستی نه‌م رووداوه‌ له‌رووداوی ئوحود سه‌خت تر بوو چونکی له‌م رووداوه‌ له‌گه‌ل نه‌م
 هه‌موو نازارو ناخۆشیه‌ی که‌ ته‌وشبوو ته‌نیا (زه‌ید کۆپی حارثه‌ی) له‌گه‌لدا بوو.
 له‌رووداوی ئوحود هه‌موو نه‌صحابی له‌گه‌ل داوو. به‌ره‌ره‌کانی دۆژمنیشیان هه‌رکرد.

هدتا کوشتاریش تدواو بوو. نه نجامیش کشانه وهی له شکری کافران بوو. «مه به ست له نه خشه بهین، له هده دیت کتوی ابو قوبه یس و قه یقه عانه. له بهر سهختیان پی ی ده لیتن نه خشه بهین» -

۸۱۳: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) إِذَا دَعَا الرَّجُلُ إِمْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ فَبَاتَ غَضْبَانَ عَلَيْهَا لَعْنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ.

تهرجه مه

۸۱۳: ده گپړنه وه له نه بو هوړه يره په زای خودای لی بی پیته مبه ر (د) فهرمووی وه کوو پیاو بانگی ژنی خوی بکا بو سه رجیگا و رایه خی خوی پاشان ژنه کوش نه یه لی ننجا پیاو که نه و شوه بهر ق بوونه وه بیستی مه لاکه له عنده ت له و ژنه ده کن هدا کاتی سبهینه . (ش): بانگ کردنی پیاو لیره کنایه ته له جوت بوون (جماع) گوتی (حتی تصبح) نه گهرچی بانگ کردن ته خصیصی ده کا به شو به لام پرژیش له حوکمی نه م له عنده ته وه کوو شوه به لام چونکی جوت بوون به زوری له شه و دایه بویت له هده دیت شو گوتراوه .

۸۱۴: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ض) رَأَيْتُ لَيْلَةَ أُسَيْرِي بِي مُوسَى رَجُلًا أَدَمَ طَوَالًا جَعْدًا كَأَنَّهُ مِنْ رِجَالِ شَنْوَمَةَ. وَرَأَيْتُ عِيسَى رَجُلًا مَرْبُوعًا مَرْبُوعَ الْخَلْقِ إِلَى الْحُمْرَةِ وَالْبَيَاضِ سَبَطَ الرَّاسَ وَرَأَيْتُ مَالِكًا خَازِنَ النَّارِ وَالنَّجَالِ فِي آيَاتِهِ أَرَاهُنَّ اللَّهَ إِيَّاهُ فَلَاتُكُنَّ فِي مَرِيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ.

تهرجه مه

۸۱۴: ده گپړنه وه له عبداللهی کړی عه باس په زای خودای لی بی گوتی پیته مبه ر (د) فهرمووی شه وی میعراج که شو پر م پت کرا بو (مسجد الاقصی) موسام دیت سه لامی خوی لی بی پیاو کی په نگ نه سمه رو بالا دریت بوو پرچی به گلوازه بوو گویا له پیاو هکانی شو نه بوو «که قه بیله یه که له قه حطان بالا به رزن). چاوم به عیسا ش کهوت سه لامی خوی لی بی پیاو کی ناوه نجی بوو نه کورت بوو نه دریت بوو له گه ل نه م ناوه نجی یه ش په نگی مه یله و سوزو سپی بوو مووشی به گلوازه نه بوو. مالکم دیت که ده رگه وانی ناگرو ده جالیشم دیت. له هده ندی نیشانه ی تر خودای گه وره نه م نیشانانه ی پيشانی پیته مبه ر دا. ننجا له شکدا مه به له گه یشتن به موسی (سه لامی خوی لی بی) نه ی محمد.

۸۱۵: عَنْ ابْنِ عَمْرِو (ض) إِذَا مَاتَ أَحَدُكُمْ يُعْرَضُ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْغُدُوَّةِ وَالْعَشِيِّ
فَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ.

تەرجەمە

۸۱۵: دەگێڕنەوه لەعبداللەه کورێ عومەر رەزای خودایان لێ بێ گوتی پێغەمبەر (د)
نەرمووی. وەکو یەکێک لە نێتوێ مرد نیشانی دەدرێ جێگای خۆی لە هەموو سێدینەو
نێوارەیک. ننجاً نەگەر جێگایەکی نیشاندراو لە جێگایانی نەهلی بەهەشت بێ
مردووەکش نەهلی بەهەشتە. نەگەر لە جێگایانی نەهلی ناگویی مردووەکش نەهلی ناگرە.
(دانەری نەم پەرتوووەکش نەلێ:

ننجاً نەگەر مردووەکە لە کۆمەڵی یەکەم بێ نەوێ گۆڕەکە بۆ نەو بەهەشتە. چونکی لەم
بەرزەخە لە گەڵ هەبوونی حەسانەوێ هەموو نێوارەو سێدینەیک. خوشیەکانی کە
پەيوەندی بە نەوێ لە کۆشکۆ بالاخانە بە نەو نیشان دەدرێ. گۆیا هەركات لە بەهەشت دایە.
نەگەر کۆمەڵی دوو هەمیش بێ. گۆڕ بۆ نەو ناگرە. بە بەلگە ی نەم حەدیشە ی کە دەلێ: (القبرُ
إما روضَةٌ من رياض الجنان أو حفرة من حفر النيران) لەم حەدیشە زاندرە رەوضە
-واتە باخچە ی خوش و گەورە یان حفرە -واتە قۆرتی دووزەخ نەمە لە قیامەتە لە بەرزەخ
نەوێ.

مەبەست لە بەرزەخ: واتە لە و کاتە ی دەمری هەتا زیندوو دەکرێتەو بۆ حساب و جەزا
نەو ماوێ یە پێ ی دەلێن بەرزەخ.
ننجاً بۆ خاتری نەوێ یگەنەوێ یە کتری و (منافاة) نەبی لە بەدینی نەم دوو حەدیشە
نەمەم نووسی: چونکی لە شروعی بوخاری هێچم نەدیت لە خۆمەوێ نەو ریک خستەم
نووسی نەگەر نوقسانیش هەبی خودای گەورە لێ بوردنی زۆرە.

۸۱۶: عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ. إِطْلَعْتُ فِي الْجَنَّةِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا الْفُقَرَاءَ.
وَاطْلَعْتُ فِي النَّارِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا النِّسَاءَ.

تەرجەمە

۸۱۶: دەگێڕنەوه لە عمرانێ کورێ حوصین رەزای خودای لێ بێ. پێغەمبەر (د)
نەرمووی شەوی میعراج سەیری بەهەشتەم کرد دیتم زۆرتین نەوانە ی لە بەهەشتە هەزارەکانی
نیماندار بوون. سەیری ناگێشم کرد دیتم زۆرتینی نەوانە ی لە ناگێروون نافرەت بوون.

۸۱۷: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ رَأَيْتُنِي فِي الْجَنَّةِ. فَذَا إِمْرَأَةٌ تَتَوَضَّأُ إِلَى جَانِبِ قَصْرِ فَقُلْتُ لِمَنْ هَذَا الْقَصْرُ فَقَالُوا لِعَمْرِ بْنِ الْخَطَّابِ فَذَكَرْتُ غَيْرَتَهُ فَوَلَّيْتُ مَدْبِرًا. فَبَكَى عُمَرُ. وَقَالَ اعْلَيْكَ إِغَارُ يَارَسُولَ اللَّهِ.

تەرجەمە

۸۱۷: دەگێڕنەوه لەئەبو ھورەیرە ڕەزای خودای لێ بێ گوتی نێمە لەخەمدەت پێتغەمبەر بووین. لەناکاو فەرمووی وەختێک خەوتبووم. خۆم لەبەهەشت دیت لەناکاو ژنیکم چاو پێکەوت. لەتەنێشت قەسریک دەست نوژی دەشوشت. منیش پرسیم. ئەمە قەسری کێیە. گوتیان ھی عومەری کۆری خەطابە. منیش غێرەتی عومەرم کەوتەوه یاد پشتم لەقەسرەکە کردو ڕۆشتم ھەزەرەتی عومەر دەستی بەگریان کردو گوتی: غێرەت نواندەم دەرھەق بەتۆش چما مەکنە ئەو پێتغەمبەری خودا (یەعنی مەکن نییە).

۸۱۸: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. أَوَّلُ زُمرَةٍ تَلِجُ الْجَنَّةَ صُورَتُهُمْ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ لَا يَبْصُرُونَ فِيهَا وَلَا يَمْتَحِطُونَ وَلَا يَنْفُطُونَ أُنْيَتُهُمْ فِيهَا الذَّهَبُ أَمْشَاطُهُمْ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِرْضَةُ وَمَجَامِيرُهُمُ الْأَكُوَّةُ وَرَشْحُهُمُ الْمِسْكُ وَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ زَوْجَتَانِ يُرَى مِنْهُنَّ سَوْقُهُمَا مِنْ وَرَاءِ اللَّحْمِ مِنَ الْحُسْنِ لَا اخْتِلَافَ بَيْنَهُمْ وَلَا تَبَاغُضَ. قُلُوبُهُمْ قُلُوبٌ وَاحِدٌ يُسَبِّحُونَ اللَّهَ بُكْرَةً وَعَشِيًّا.

تەرجەمە

۸۱۸: دەگێڕنەوه لەئەبو ھورەیرە ڕەزای خودای لێ بێ. گوتی پێتغەمبەر (د) فەرمووی یەكەم جەماعت کە دەچنە بەهەشت شێوەیان وەکو مانگی چوارە شەوێە. تە ڕووناکەن لەبەهەشت. چلەم و بەلغەم ڕووناکەن پێسایێ بەدامەن ناکەن (یەعنی لەصفاتی کەمی -نەقصی- پاکن) قاپ و قاچاگیان لەزێرە. شەیان لەزێرە (شەکردنیان لەبەر چلکو قوێژێک نییە کە لەموویاندا ھەبێ چونکی دايا پاکن). مەقلەو یخوریان لە (ئەلەوێە) کە دارێکە لەھندستان، بێنی زۆر خۆشە).

نەگەر بگوترێ ناگر لەبەهەشت نییە چلۆن بەچی بخور دەسوتێن. دەلیین ناگریکی تیا یە تەنیا بۆ بخور سوتاندنە). ئارەقەشیان لەبێن وەکوو مسکە. بۆ ھەریکەیان دوو ئاھەتی دنیا ھەیە (بەلام لەئەبێ نیامە روایەت کراوە پێتغەمبەر (د) فەرمووی لای کەمی ھەر یەکیەک لەوانەو لەبەهەشتن ھەفتاو دوو ژنی ھەیە دوویان (حورالعین) ە.

حفتاشیان له میرات گرانى خویتی له نه هلی دنیا. له عبداللهی کوری نه بی نه وفا به مەرفوعی روایت کراوه. بهراستی هەر پیاویک له وانهی له به هشت له حوریانیش پینج سەد ماره دهکا چوار ههزار کچ و هشت ههزار بیتوهژن ماره دهکا به مقداری ته مەنی خوێ له دنیا. دهست له ملاتی له گهڵ ههیه که کیان دهکا). ده بیترێ له بهر جوانی میشتکی لولاقیان له بن گوشت و ناو نیتسکان. له بهر پاکی دلیان هیچ ناپتکی و پک لێ بوونه وه له بهینی نه هلی به هشت نیه. دلی هه موویان له بهر یهک بوونیان وه کسو یهک دله ته سیحاتی خودا ده کەن بۆ خوشتی وه رگرتن نهک بۆ خوا به رستی (ته عه بود) هه موو سبهینه و نیاوه..

[ممکنه مه بهست و مورد له بیتوهژن بوونه له بهر - وجعلنا هن ابکارا - بکری جده عیش هیده - واته بیتوژنیک که خودا به نیرادهی خوێ دهی گیتی به کچ له به هشت. بیتوهژن له به هشت نیه].

٨١٩: عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (ض) لَيْتُ خَلَنْ مِنْ أُمْتِي سَبْعُونَ ألفاً او سَبْعُمِائَةَ الفِ لا يَبْخُلُ اُولَهُمْ حَتَّى يَنْخُلَ اٰخِرُهُمْ وَجُوهُهُمْ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ.

ته رجه مه

٨١٩: ده گێته وه له سه هلی کوری سەعد رهزای خودای لێ بی پتغه مبه ر (د) فهرموی بی شکو گومان له تومەتی من ههفتا ههزار یان ههفت سەد ههزار ده چنه ناو به هشت یه کهم کهس و دوا کهس به یه که وه ده چنه به هشت «یه عنی سه ره تاو دوا بی یان ده کرتنه یهک پیز هه موو به یه کجار ده چنه به هشت». پرووی نه وانیش له سه ر شکل و شتی وهی مانگی چواره شه وه یه. له هه دیث - ژمراو باس نه کراوه - ئنجا له وانه یه ژمراو کهس (شه خص) بی یه عنی ههفتا ههزار کهس ده چنه به هشت. یا له وانه یه ژمراو فیرقه بی یا جه ماعدت بی. به لکی له وانه یه ملیون بی یان علیار بی. وه نهم هه دیثه ده رحه ق به وانه هاتوه که به بی لێ پرسینه وه ده چنه به هشت ئنجا هه ر خودا خوێ ده زانی ژمراو له وان چه ندده. (ته گه ر نو سه رو ته ماشاکه ری نهم کتاهیش له وان بی هیچ له خه زینه ی خودا کهم نابێ).

٨٢٠: عَنْ أَنَسٍ (ض) وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَمُعَادِيلُ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ فِي الْجَنَّةِ أَحْسَنُ مِنْ هَذَا.

تەرجەمە

۸۲۰: دەگىپ نەۋە لەنەنەس - پەزاي خوداي لى بى - گوتى لەلايەن - ئەكىدري كوپى
پۆما - جوبەيدەكى سوندسى بەديارى بۆ پىتغەمبەر (د) پەوانەكرا. يەنى جوبەيدەكى
نەستور لەئارموشى تەۋاو ۋە پەۋنەق بەديارى پەوانەكرا زىنەت و جوانى جوبەكە
خەلىكى سەريان لى سور دەما. پىتغەمبەر (د) فەرموى. سوتندم بەۋزاتەي كە رووحى
محمەدى بەدەستە. دەستەسپەكانى سەعدى كوپى مەعاذ لەبەدەشت لەم جوبەيدە جوانترە.
(ش): خطابى گوتىتى بۆ زىاد لەھەموو جلىكى بەدەشت دەستەسپى فەرموۋە چونكى
لەكەمترىن جلكانە بەم تەرزە دەستى پىن پاك دەكەندە لەچلكو چەورى. تف و بەلغەمى لى
پوو دەكەرى چلكى پىن پاك دەكەرتتەۋە لەتۆزو شتى تىش يەنى ئەي ئومەتى مەن بزانن.
كە دەستەسپى بەدەشت جوانترى لەم جوبەيدە ئەبى جلىكى سەر بەدەن لەنەزاكەت و جوانى
بەج دەرجەيدەك بى. ئەي خوداي مېھرىبان بەچاكەي خۆت بەشمان تى بەخە.

۸۲۱: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجَرَةً يَسِيرُ الرَّكِيبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ سَنَةٍ
وَاقْرَءُوا إِنَّ شَيْئًا وَظِلٌّ مُّمدود.

تەرجەمە

۸۲۱: دەگىپ نەۋە لەئەبو ھورەيرە پەزاي خوداي لى بى. پىتغەمبەر (د) فەرموى
بەپراستى دارىك ھەيدە لەبەدەشت دەروا سواری وولاغى پەسەن و خۆش پۆ لەسپەيدى ئەو
دارە سەد سال ۋە ئەگەر ھەزىش دەكەن بخویننەۋە لەئايات (وظل ممدود) يەنى سىبەرى
دوو رو درىژ لەبەدەشت ھەيدە.

۸۲۲: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (ض) إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَتَرَاءَوْنَ أَهْلَ الْغُرَفِ مِنْ
فَوْقِهِمْ كَمَا يَتَرَاءَوْنَ الْكَوْكَبَ الدُّرِّيَّ الْغَائِبَ فِي الْإِفْقِ مِنَ الْمَشْرِقِ أَوْ الْمَغْرِبِ لِقَاضِلٍ
مَا بَيْنَهُمْ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ بَلْكَ مَنَازِلُ الْأَنْبِيَاءِ لَا يَلْبِغُهَا غَيْرُهُمْ. قَالَ بَلَى وَالَّذِي نَفْسِي
بِيَدِهِ رَجَالٌ آمَنُوا بِاللَّهِ وَصَدَقُوا الْمُرْسَلِينَ.

تەرجەمە

۸۲۲: دەگىپ نەۋە لەئەبو سەئىدى خۇدرى پەزاي خۇاي لى بى پىتغەمبەر (د) فەرموى
بەپراستى. ئەوانەي لەبەدەشت لەسەر ھەي خۇيان تەماشاي ئەوانە دەكەن كە لەھەندى

کوشکو بالاخانه دان. چلون تهماشای نه ستیره کی گهشی مایه وه دهکن له پاش به بیان. که مابسته وه له لایه کی ناسمان له روزه لایات یا له روزه ناوا (یه عنی له پاش روناک بوونی دونیاش هه بزرته بوویی له بهر زیده گهشی خوی). له بهر صفه تیکی باشی زیاد که له واندا هیده. له هه موو نه وکه سانه نییه که له بهر هه شتن نه صحابه کانی به پرتز پیان گوت. نهی پیغه مبهری خودا. نهم قهسره بهر زانه جیگه و مه قامی پیغه مبهرانن غهیری نهوان هیچ کس نایگاتی فهرمووی (با) سویتندم بهو زاتهی که نه فسی منی به دهسته نهو پیاوانه ده گهنن که بدرستی باوهریان هه بووین به خودای گه وه. وه بهراستی باوهریان کردین به پیغه مبهرانی ناردراو (لای ترمزی فهرمووشی نه بویکرو عومهر لهوانن).

۸۲۳: عَنْ عَائِشَةَ (ض) الْحُمَى مِنْ قَتِیحِ جَهَنَّمَ فَابْرِدُوا بِالْمَاءِ.

تەرجەمە

۸۲۳: ده گپ نه وه له هه زه تهی عائشه ره زای خودای لئی بی. پیغه مبهر (د) فهرمووی تا له گهرمایی دووزه خه. بۆ نمونه - ناردراوته دنیا که بۆ نهوانه موژده در به عه زاب بی که باوهر نایتن. ئینجا تا سارد بکه نه وه به ناو «هه چلونی ناگر به ناو ده کوژتته وه».

۸۲۴: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) نَارُكُمْ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ كَأَنَّهُ لَكَافِيَةٌ قَالَتْ فَضَلَّتْ عَلَيْهِنَّ بِتِسْعَةٍ وَتِسْتِينَ جُزْءًا كُلُّهُنَّ مِثْلُ حَرِّهَا.

تەرجەمە

۸۲۴: ده گپ نه وه له نه بو هه رهیره ره زای خودای لئی بی پیغه مبهر (د) فهرمووی ناگری نیه که له هه موو دنیا دهی سووتیتن گهرمایی به که یهک به شه له هه فتا جزئی گهرمایی ناگری دووزه خه. پهی گوترا نهی پیغه مبهری خودا نهم هه نه ده گهرمایی به سه بوو بۆ سووتاندنی کافران. وه نازاردانی کافران. فهرمووی به باشت زاندره له سه ناگره کانی دنیا له فرمانی خوی که سووتاندنه. به شه ست و نۆ بهشی زیاد له گهرمایی ناگری دنیا که هه به شیک هه نه دهی گهرمایی ناگری دنیا به.

۸۲۵: عَنْ أُسَامَةَ (ض) تَجَاءُ بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُلْقَى فِي النَّارِ فَيَتَذَكَّرُ أَفْتَابُهُ فِي النَّارِ فَيَدُورُ الْحِمَارُ بِرَحَاءٍ. فَيَجْتَمِعُ أَهْلُ النَّارِ عَلَيْهِ فَيَقُولُونَ أَيُّ قُلَانٍ

مَا شَأْنُكَ. أَلَيْسَ كُنْتُ تَامِرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ قَالَ كُنْتُ أَمْرُكُم بِالْمَعْرُوفِ وَلَا
اتِيهِ وَأَنْهَاكُم عَنِ الْمُنْكَرِ وَاتِيهِ.

تەرجەمە

۸۲۵: دەگێڕنەوە لەئوسامەیی کۆری زەیدی کۆری حارثە -رەزای خودای لێ یی- گوتی
بێستم لە پێغەمبەر (د) دەی فەرموو پیاو هەدی دەهینری رۆژی قیامت دەخەیتە نێو ناگر
ناو زگورێخە لۆکی بەچوستی لە پاشەوێ دێتە دەری. دەورە دەداو دەسووی. هەر چلۆنی
کەر دەگەرێ لە دەورەیی ناشو شوێنی سوورانهوێ خۆی ئنجا ئەوانەیی لە ناگر لێی کۆ
دەبنەو. دەلێن ئەی فلان بۆچی وات بەسەر هاتوو ئەدی تۆ نەبوی فەرمانت دەکرد بە چاکە
دەت گوت خراپە مەکەن. دەلێ فەرمانم بە ئێوە دەکرد بەخۆشم نەم دەکرد. دەشم گوت خراپە
مەکەن بەخۆشم دەم کرد.

(ش): ئەمە زەجریکی گەورەیی بۆ ئەو مەلایانەیی. عەمەل بە عیلمی خۆیان نەکەن
بە لوطی خودای گەورە خۆمان دەپاریزین لەم خەسلەتە پێسەو لەم عەزەبە دژوارە.

۸۲۶: عَنْ عَائِشَةَ (ض) أَشْعَرْتُ أَنَّ اللَّهَ أَفْتَانِي فِيمَا فِيهِ شِفَائِي أَتَانِي رَجُلَانِ
فَقَعَدَ أَحَدُهُمَا عِنْدَ رَأْسِي وَالْآخَرُ عِنْدَ رِجْلِي فَقَالَ أَحَدُهُمَا لِلْآخَرِ مَا وَجَعُ الرَّجُلِ. قَالَ
مَطْبُوبٌ. قَالَ وَمَنْ طَبَّهُ. قَالَ لَبِيدُ ابْنِ الْأَعَصَمِ. قَالَ فِيمَاذَا قَالَ فِي مُشْطَرٍّ وَمَشَاقَّةٍ
وَجَفٍّ طَلْعَةً نَبَكَرَ قَالَ فَائِنْ هُوَ. قَالَ فِي بَطْرِ ذُرْوَانَ. فَخَرَجَ إِلَيْهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ لِعَائِشَةَ حِينَ رَجَعَ نَخَلُهَا، كَأَنَّهُ رُؤُوسُ الشَّيَاطِينِ. فَقُلْتُ
اسْتَخْرِجْنِي. فَقَالَ لَا أَمَّا أَنَا فَقَدْ شَفَانِي اللَّهُ وَخَشِيتُ أَنْ يُبَيِّرَ ذَلِكَ عَلَى النَّاسِ شَرًّا ثُمَّ
نُقِنْتُ الْبَطْرُ.

تەرجەمە

۸۲۶: دەگێڕنەوە لەحەزەرەتی عائشە رەزای خودای لێ یی. گوتی وەکو پێغەمبەر (د)
تەشریفی لە حودەیبە گەراوێ سحری لێ کرا. هەتا بە غایەتێک دەخرا خەیاڵی کەشتیک دەکا
لە کاروباری دونیا نەشێدەکرد. ئەم حالەتە سالتیک دەوامی کرد هەتا رۆژێک سێ جار
دوعای کردو پارێدەو لەسەر عەدەتی خۆی چونکی عەدەتی وابوو. کە دوعای بەکردایە
چەند جار دووبارە دەکردهو دەپارێدەو. پاشان بەحەزەرەتی عائشەیی فەرموو خودا
دوعای قبوول کردم. بەم تەرزە خەبەری پێ دام کە شفا ی من لەچی دایە. فەرمووی

دووپیایا هاتنه لام (که جبرائیل و میکائیل) بوون. جویرائیل لای سهرم دانیشست. میکائیلیش لای قاچم دانیشست میکائیل به جویرائیلی گوت. نه ساغی نهم پیاره چی به؟ جبرائیل گوتی -مه طبویه- یه عنی سحری لئ کراره میکائیل گوتی کئی سیحرو جادووی لئ کردووه جویرائیل گوتی له بیدی کوری نه عصه می جووله که. میکائیل گوتی. جادووه که ی له چی لئ کردووه؟ جویرائیل گوتی له شهیهک و له داوه ده زی که تان و کیسه ی بهری دارخورمای ووشکیویه وهی نیر. میکائیل گوتی نهم له چی جیگاییکه. جویرائیل گوتی له بیری نه روانه له باغی بهنی زوره یقی جووله که (له مه دینه تیره دهک بوون له جووله که) پیتغه مبه (د) وه کو له خه نهم خه به دهی له وان وه رگرت هه لستا چوه لای بیر که وه کو گه راوه به حه زه تی عائشه ی گوت. دارخورمایه کانی باغی بهنی زوره یق که بیر که ی له نیتوه. سه ره کانیان ده لئ ی سهری نهم مارانه یه که ناویان (شهیداطینه) له ناشیرینی دیه نیان. حه زه تی عائشه پی ی گوت جادوه که ت هیتا ده ری. فه رموی نهم هینا ده ری ترسام خرابی و زیانی بلایی له نیتو خه لکی. پاشان بیر که بزرکراو پرکرایه وه. (ش): ده گتیره وه له حه زه تی عومده نه ویش له حه زه تی عائشه گوتی پیتغه مبه (د) له نیتو کیفکه خورمایه که دیتی هدی که ل و قشالی نه ویان دروست کردبوو چند ده رزه کیان لئ چه قاندبوو داوه ده زو وکیشی تیا بوو. یازده گری ی لئ درابوو. حه زه تی جویرائیل دوو سووره ی معصوده تین بو ناره خورای. به هه ر نایه تیک که ده ی خویند گری یه که ده کرایه وه. هه ر ده رزه کیش که ده ری ده هیتا نازاریکو ئیشیک به پیتغه مبه ده گه یشت پاشان ده حه سایه وه.

له مه وا زاندره سیحره ته نسیر ده کا به ئیزی خودای گه وه با به خوژی هیچ ته نسیری نه بی. سیحره بریتی به له داوا کردن له نفوسی پیس بو هه ندئ گفتارو کردار که شتی (خارق العاده) لئ دروست بکا به داوا ی یاریده له شه ی تانه کان. به لام له پاش هاتنه خواره وهی -معوذتین- واته سووره ی (قل اعوذ برب الناس ملك الناس اله الناس...) له که ل سووره ی (قل اعوذ برب الفلق من شر ما خلق ومن شر غاسق اذا وقب... الخ).

سیحرو جادوو هیچ ته نسیرو کاریگه ره کی نه ما بو پیتغه مبه (د) ته نسیری نهم جاره شی ته نیا عاند به نه حوال و کاروباری دنیا بوو ده رباره ی وهی و نه حوالی ناخیره تو ئیرشاد بی موداخله و دوو بوو له ته نسیر چونکی هه موو پیتغه مبه ریک چی جائی سه رۆکیان که محمه (د) به ده لیلی نایه تی ناخری سووره ی جن که ده فه رموی. [إِلَّا مَنْ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ فَانَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا]. له کاتی وه حیو ته بلیغ و ترشاد بوو پارتیزگاریان له شه ری شه ی تانه کان به هیتزیکه گه وه ده وره یان ده گرتن له پیتش و پاش چه بو

پاست. راده‌وستان هدا فدرمانی خزیان به‌جی ده‌گه‌یاند که ته‌بلیغ و راگه‌یاندنی وه‌جیه.
 [لَيَعْلَمَنَّ اِنْ قَدْ اَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَاَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ] یه‌عنی هدا بتوانن راگه‌یاندن و
 رابه‌رایه‌تی‌یان جی به‌جی بیی و بیته جی.

۸۲۷: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) يَأْتِي الشَّيْطَانُ أَحَدَكُمْ فَيَقُولُ مَنْ خَلَقَ كَذَا مَنْ خَلَقَ
 كَذَا حَتَّى يَقُولَ مَنْ خَلَقَ رَبِّكَ فَاذَا بَلَغَهُ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَلْيَنْتِهِ.

ته‌رجه‌مه

۸۲۷: ده‌گینه‌وه له‌نبو هوریه ره‌زای خودای لی بی پی‌تغه‌مبه‌ر (د) فدرموی شه‌یتان
 به‌خوی که نبلیسه یا یه‌کیتک له‌یاریده‌ده‌رانی دیته لای یه‌کیتکان نجا ده‌لی به‌وه‌سوه‌سه
 کتی نه‌می پیتا کردوه کتی نه‌می پیداکردوه هدا له‌دواییدا ده‌لی کتی به‌ختوکه‌ری توی
 خه‌لق کردوه که خودایه وه‌کوو گیشته نه‌می بلتی (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم) واته
 خوم ده‌پارێزم به‌خودا له (شه‌یتان) بابیره‌تته‌وه هیچی تر درێژه‌ی نه‌داتی.

۸۲۸: عَنْ جَابِرٍ (ض) إِذَا اسْتَجَنَّ اللَّيْلُ أَوْ كَانَ جَنَّ اللَّيْلَ فَكَفُّوا صَبِيَانَكُمْ فَأَنَّ
 الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ فَاذَا هَبَّ سَاعَةٌ مِنَ الْعِشَاءِ فَحَلُّوهُمْ وَأَعْلِقْ بِابْنِكَ وَانْكَرُ اسْمَ
 اللَّهِ وَأَطْفِئْ مِصْبَاحَكَ وَانْكَرُ اسْمَ اللَّهِ وَأَوِّكْ سِقَاحَكَ وَانْكَرُ اسْمَ اللَّهِ وَخَجِّرْ إِنْ أَعَاكَ
 وَانْكَرُ اسْمَ اللَّهِ وَلَوْ تَعَرَّضُ عَلَيْهِ شَيْئًا.

ته‌رجه‌مه

۸۲۸: ده‌گینه‌وه له‌جابر ره‌زای خودای لی بی پی‌تغه‌مبه‌ر (د) فدرموی پاش روژناوا
 وه‌کوو شه‌و تاریک داهات مندالتان قه‌ده‌غه بکه‌ن له‌گه‌ران چونکی شه‌یتانه‌کان بلاوه
 ده‌که‌ن نه‌وده‌مه. له‌پاش تاریک‌داهاتن سه‌عاتیتک وه‌کوو چوو وازیان لی بی‌تن بشگه‌رین
 قه‌ی نا‌کا. ده‌رگات کلیل بده. ناوی خوداش له‌سه‌ریتنه یه‌عنی بلتی (بسم الله الرحمن
 الرحیم) چرات بکوژیتنه‌وه ناوی خودای له‌سه‌ر بیته. ده‌رگه‌ی کونده‌ی ناو یا شیر به‌داوێک
 بیسه‌ته ناوی خودای له‌سه‌ر بیته سه‌ری قاپت داپۆشه ناوی خودای له‌سه‌ر بیته.

(ش): له‌بۆ خو‌پاراستن له‌شه‌یتانه‌کان. چونکی شه‌یتان سه‌ری‌پۆش لانا‌با. گری‌ی کونده
 نا‌کاته‌وه ده‌رگه‌ی کلیل دراو نا‌کاته‌وه. نازار به‌مندالتان ناگه‌یه‌نی له‌داپۆشین قاپ نه‌مین
 بوونیش ده‌بی له‌جرو‌جانه‌وه‌ر (حشرات) وه‌باه‌یه‌کیش له‌هه‌موو سال یه‌ک شه‌و دیته خواری

نعم وهبایه (نه خوشی یه) ههز قاپتیکی سه‌ری دانه پۆشراپی ده‌چسته ناوی هه‌ر کونده‌یه‌کی گه‌ڕێ نه‌درابی ده‌چسته ناوی.

٨٢٩: عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ض) هَا إِنَّ الْفِتْنَةَ مِثْلُهَا إِنْ الْفِتْنَةُ مِثْلُهَا مِنْ حَيْثُ يَطْلُعُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ.

تدرجہ

۸۲۹: ده گیتړنډه له عبدالله کورې عومره په زای خودای لټی یی پټغه مبهه (د) ناماړی (اشاره) بولای پوڅه لات کرد دوو جار فدرمووی جیڅگی فتنه و به لایان نمو لایه ده نمو جیڅگایه که شاخی شه یتان لهوی به دهر ده کوی. نه مه له معجزه کانی پټغه مبهه له میژووی نووسینی ندم کتابه که ۱۳۷۱ هجریه هزارو نوصه دو په نجاو یه کی میلادیه فتنه و به لای گه وره هاته جی (۱) (خودا به چاکه ی خو ی نه جاتی دین و دنیا مان پان خاته ټیر سټیبه ری به یداعی پټغه مبهه (د)).

٨٣٠: عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ صُرَدٍ (ض) إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا ذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ لَوْ قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ. ذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ. فَقَالُوا لَهُ إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ تَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ فَقَالَ وَهَلْ بِي جُنُونٌ.

تہرجدہ

۸۳۰: ده گیتیه وه له سلیمان کوری صوردی خزاعی (رهزای خودای لئی بی) گوتی له خدمهت پیتغه مبهدر (د) دانیشتبوم دوو پیاوریش، جنیویان به یه کتری ددها یه کی یان له رقان پرووی سوور داگه را بوو ره گی ملی نه ستوور بیوو پیتغه مبهدر (د) فهرمووی به پراستی من. کلیمه یهک ده زانم نگه ر نهم کلیمه یه بلن نهم رق لئی بوو نه وه یه ده چی نه گه ر بلن (اعوذ بالله من الشیطان) رقه که ی ده چی. به پیاو که دیان گوت پیتغه مبهدر (د) فهرمووی به خودای خوی له شهیتان پیاریزی گوتی چما من شیتیم.

(ش): نه وه وی گوتیتی نهم قسه یه قسه ی که سیتک نی به له سره شریعه تی پاک رهفتار بکا مکنه نهم پیاو به منافق بووه.

(۱) لیتره نه مانزانی مه دهستی دانهر لهر قسه ده چیه.

۸۳۱: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) الثَّأْوَبُ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِذَا تَنَاقَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَرْدُّهُ مَا اسْتَطَاعَ فَإِنْ أَحَنَكُمْ إِذَا قَالَ (هـ) ضَحِكَ الشَّيْطَانُ.

تەرجەمە

۸۳۱: دەگێڕنەوه لە ئەبو ھورەیرە (ڕەزای خودای لێ بی) پێغەمبەر (د) فەرمووی باوەشک لە لایەن شەیتانە ئنجای ئەگەر یەکیکتان باوشکی هاتن هەتا پێی دەکری با بیگێڕتەوه. چونکی یەکیکتان وەکوو لەکاتی باووشک بەسەدای بەرز گوتی بەدریژی (ها) شەیتان کەیفی خوش دەبی پێ دەکەنی.

(ش): ئنجای لەمە وازانرا سونەتە ئەگەر کەسیک باوشکی هاتن بیگێڕتەوه ئەگەر پێی ئەگەر پراوە نەلی (ها) بەلکی بلی: اعوذ بالله من الشیطان الرجیم. (واتە خۆم دەپارێزم بەخودا لە خراپەیی شەیتان).

۸۳۲: عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (ض) الرُّمْيَا الصَّالِحَةُ مِنَ اللَّهِ. وَالْحَطْمُ مِنَ الشَّيْطَانِ. فَإِذَا حَطَّمَ أَحَدُكُمْ حَطْمًا يَخَافُهُ فَلْيُبْصِقْ عَنْ يَسَارِهِ وَلْيَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهَا فَإِنَّهَا لَا تَضُرُّهُ.

تەرجەمە

۸۳۲: دەگێڕنەوه لە ئەبو قەتادە ڕەزای خودای لێ بی. پێغەمبەر (د) فەرمووی خەونی باش (ئنجای باشیدەکی چی بەاعتباری دیتن پێ چی بە اعتباری تەعبیری). لە لایەن خوداوە. خەونی خراپیش لە لایەن شەیتانە چونکی شەیتان نیشانی دەدا هەتا غەمناکی بکا و بیری بەلای خودادا بەخراپ بڕوا. ئنجای ئەگەر یەکیکتان خەونیکی خراپی دیت لێ دەترسا با تفتیک بکاتە لای چەپ بلی بەخودا خۆم دەپارێزم لە خراپەیی ئەم خەونە ئنجای خەونە کە زیانی پێ ناگەینی.

۸۳۳: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ مَنَامِهِ فَتَوَضَّأَ فَلْيَسْتَنْشِ ثَلَاثًا فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَبِيتُ عَلَى خَيْشُومِهِ.

تەرجەمە

۸۳۳: دەگێڕنەوه لە ئەبو ھورەیرە ڕەزای خودای لێ بی پێغەمبەر (د) فەرمووی وەکوو یەکیکتان لەخەو بەخەبەر هات پاشان دەست نوێژی شۆشت با سێ جار ناو لەلوتی وەرکا

چونکی شہیتان به شدو خۆی له لووتی مات کردوو.

(ش): توربستی و په یضاوی گوتوو یانه خهیشوم که ئیسقانی لووته به ستراره به لای نارهوی میتشک که جیگای ههستی هاویه شدو جیگای خه یاله ئنجا وه کوو خهوت خشت و خالی ده ماغ له لووت کۆده بیتسه وه پتوهی رهق ده به تهره. بهم خشتو خال و چلکهش ههستی مروژ توندو تیرمی به کهی ده چن فکری ئالۆز ده بی خهونی خراپ ده بیینی پاشان وه کوو هه لستا له خه وازی له لووتی هینا نهیشوشت سستی ههست. تیک چوونی میتشکی وای له دهکا که نه توانی به ته وای نوژ به چن بگه یه ن.

۸۳۴: عن ابن عمر (ض) اقْتُلُوا الْحَيَاتِ واقْتُلُوا ذَا الْحَفَیْتَيْنِ وَالْأَبْتَرُ فَانْهَمَا يَطْمَسَانِ الْبَصَرَ ویستقسطانِ الْحَبْلَ.

تهرجه مه

۸۳۴: ده گپ نه وه له عبداللهی کوری هه زهرتی عومهر رهزای خودای له بی. گوتی پیغه مبه (د) فهرمووی له سهر مینه بهر خوتبهی ده خوتنه وه. ماران بکوژن نه و مارانهی دوو خهتی سپی له سهر پشستی ههیه. وه نه و مارانه بکوژن کورت و نه ستوورن بئ کلکن چونکی نه م دوو جوهره ماره روژنکی چاو ده بدن. و بهر بهژنی سک پرداوین یه عنی وه کوو ته ماشای بکا.

(ش): بۆین به تایبهتی فهرمان به کوشتنی نه م دوو جوهره ماره کرا له بهر نه مهیه چونکی بئ دینهکانی نه جنه شهیتانه کان خو بان ناخه نه سهر صورتهی نه م دوو ته رزه ماره ئنجا نه گهر بیکوژی به راستی نه وه مارت کوشت. نه جنهت نه کوشت

۸۳۵: عن ابي هُرَيْرَةَ (ض) رَأَسَ الْكُفْرَ نَحْوَ الْمَشْرِقِ. وَالْفَخْرُ وَالْخِيْلَاءُ فِي أَهْلِ الْخَيْلِ وَالْأَبْلِ وَالْفَدَائِينَ أَهْلُ الْوَبْرِ. وَالسَّكِينَةُ فِي أَهْلِ الْغَنَمِ.

تهرجه مه

۸۳۵: ده گپ نه وه له نه بهر هه ره رهزای خودای له بی پیغه مبه (د) فهرمووی که وره ترین ههیهکانی کفر و سهر چاره ی کفر له لای روژه هه لاته. رهاله خوی و ده عیه و شانازی کردن له ره شمالت نشینانهیه که وولاغ و ووشتری زۆر پراده گرن وه له خاوهن جوژو فله لاهه ته. هیمنی و له سهر خوی و قهرار گرتن له خاوهن مه ره ده عیه و خو به گه وره زانینیان نییه.

۸۳۶: عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (ض) الْإِيمَانُ يَمَانٌ هَيْهُنَا أَلَا إِنَّ الْقَسْوَةَ وَغِلْظَ الْقُلُوبِ فِي الْفِدَائِينَ عِنْدَ أَصُولِ انْتَابِ الْإِبْلِ حَيْثُ يَطْلُعُ قَرْنَا الشَّيْطَانِ فِي رَبِيعَةٍ وَمُضَرٍّ.

تەرجەمە

۸۳۶: دەگێڕنەوه لەمەسعودی بەدری ئەنصاری ڕەزای خودای لێ بێ گوتی پێتخەمبەر (د) ناماژە (اشارە)ی بۆلای یەمەن کرد فەرمووی نیمان و باوەڕ یەمەنیە یەعنی دەدرێتە پال یەمەن باوەڕهینان. چونکی بەشی زۆری نیماندارانی تەواو خەلکی یەمەنن، وەبێ ئەزێت و زەحمەتکێشان موسلمان بوون وە نیمانیان هینا. بەلام مورا (مەبەست) لەم خەدیشە کاتی پێتخەمبەر بوو ئەک هەموو خەلکی یەمەن لەهەموو زەمانێک. دل ڕەقی و دلی پیسی لەنیو ئەوانەدایە ووشتران زۆرە لای بن کلکی ووشتران کە دەنگیان لێ دەدەن لەکاتی ناژووتنیان. لەو جێگایە کە هەردوو لاسەری شەیتان بەدیاردەکەوی (کە) پۆژەهلاتە بۆتێ پۆژەپرستەکانی کە سەجەدە بۆ پۆژ دەبن گواوە سەجەدە: بۆ سەری شەیتان دەبن). ووشتر زۆرەکانی دل ڕەقیش کە ڕەبیعە و مۆحەررێ کە دوو عەشیرەتی گەورەن.

(ش): مەبەست زیاده تەسلووط دەسەڵاتداری و زیاده کفر لەلای ڕۆهەلات هەروەکوو لەخەدیشی پێش ئەمە. کە لەئەبو هورەیرە رێوایت کراوە فەرمووی (راس الکفر نحو الشرق). لەخطی قَدَائِن بەتەشدید جەمعی فەداده. ئەوەکە سەیدە کە لەدوو صد ووشتری کەمتری نەبی لەو نەندەش زیاتر هەرچەندە بڕوا. ئەگەر بەسووک کردنیش بێت جەمعی موکەسەرە. لەفدانه بەمەعنا ئەسباب و ئالاتی جوتو زراعت. بەهەردوو ڕێوایتیش هاتووە.

۸۳۷: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ فَاسْتَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا. وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهْيَ الْحِمَارِ فَمَعُوثُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَانًا.

تەرجەمە

۸۳۷: دەگێڕنەوه لەئەبو هورەیرە ڕەزای خودای لێ بێ پێتخەمبەر (د) فەرمووی وەکوو بانگی کە لەشێرتان بیست. بۆخۆتان لەخودا بپاڕێنەوه هەتا بۆتان ببێتە ھۆی تەنمینی دوعاتان. وشاھیدی گوناھتان. و استغفاری گوناھانە وە شاھیدی مل کەچی و دلسۆزیتان

چونکی مه لائکھی دیوه. وه نه گهر دهنگی کهرتان بیست خوتان به خودا بیاریزن له شهیتان چونکی شهیتانی دیوه.

(ش): له م همدیشه پیروزه واده زاندری که که له شتر پیروزه بوی قازی حسین فه توای داوه غیری نه ویش له شافعیه کان که ده لین دروسته. اعتماد کردن له سر بانگی که له شتری موجه ره ب بوزانی کاته کانی نوژ. بهم تهرزه دهنگه که ی نهو بگیری بو به لگه و علامه ت بوز اجتهاد. امامی احمد همدیشی زهیدی کوی خالیدی گتراه تهره [لَتَسْبُو الدِّيكَ فَاَنه يَدْعُو اِلَى الصَّلَاةِ] هلمی له م همدیشه وهرگرتوه. ههر شتیکی سودی لی وهرگیری بوزا که یه ک. شایانی نهوه نیه جیتیوی پین بدری به لکی شایانی نهویه یرزی لی بگیری مه عنای ده عوه تیش ههر نه مه ندهیه بانگدانی له کاتی به بیان و نیوه ر ده بیسته به لگه (نه ماره ت) مه عنای بانگی راسته قینه نیه وه کوو بانگی شهرعی.

۸۲۸: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) فَقَدَتِ امَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ لِأَيُّدِي مَا فَعَلَتْ وَإِنِّي لَأَرَاهَا إِلَّا الْفَارَ. إِذَا وَضِعَ لَهَا الْبَانُ الْأَبْلُ لَمْ تَشْرَبْ. وَإِذَا وَضِعَ لَهَا الْبَانُ الشَّامِ شَرِبَتْ.

تهرجه مه

۸۳۸: ده گیتنه وه له نه بو هورهیره ره زای خودای لی بی پیغه مبهدر (د) فه رموی جه ماعه تیک له نه ولادی یعقوب پیغه مبهدر بزیوون نازانری چیان به سهرات من لام وایه هیچیتر نه وان نین مشک نه بن. چونکی وه کوو شیر ووشتریان بوز دابنری نایخونه وه (چونکی گوشتو شیر ووشتر حرام کرا له سر نه ولادی یعقوب). وه کوو شیر مه ریشیان بوز دابنری دهی خونه وه (چونکی لی یان حرام نه کراوه).

نه بو هورهیره گوتی نه م همدیشه بوز که عبی کوی مانعی ناسراو (به کعب الاحبار) خوتنده وه. چند جار له سر یه کتری پتی گوتم تو نه م قسه یه ت خوت له پیغه مبهدرت بیستوه. گوتم نه دی خو ته ورا تم نه خوتندوه له ته ورات نه قلی بکه م نه وی من بیلیم له لایه ن پیغه مبهدره وه (۱).

(۱) (ش): اختلاف له مه مسووخ واقع بروه - واته رای جیاجیا هیه ده ربارهی گوتانی که سیک بوز ده یوان یان تاهل. لای نه بو اسحاقی زحیاح و ابن العربی. نهو مه یونیتی که تیتستا هیه لهو مه یونانه که وتونه تهره که مسخ کراون واتا مرؤث بوینه بوینه مه یون به ده لیلی نه م همدیشه لای جمهور که

۸۳۹: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) إِذَا وَغَعَ النَّبَابُ فِي شَرَابِ أَحَدِكُمْ فَلْيُعْمِسْهُ ثُمَّ لِيَنْزَعْهُ فَإِنَّ فِي أَحَدِي جَنَاحَيْهِ دَاءٌ وَفِي الْآخَرِي شِفَاءٌ.

تەرجەمە

۸۳۹: دەگێڕنەوه لەئەبو ھورەیرە ڕەزای خودای ئێ بێ پیتغەمبەر (د) فەرمووی وەکوو مێشە ڕەشکە کەوتە نیو مەشروبای یەکیکتان بانقومی بکا پاشان ڤەبی بدا. چونکی بێ شک لەلابالێکی دەرد ھەیە لەلایەکی تریش شفا ھەیە. قیاسی ھەموو ھەیانێ بێ خۆین لەمیش کراوە.

(ش) لەم ھەدیشە وەرگیراوە ناوی کەم پیس نابێ بەکەوتنە ناوی ھەیانێ بێ خۆین، چونکی ئەگەر پیسی بکردایە فەرمانی نەدکرد بەتێ ھەلینان (غەمس) بەلکی فەرمانی بەرشتنی دەکرد بەلام ئەگەر مێشەکە ڕەنگی ناوەکی گۆڕی پیس دەبی.

۸۴۰: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) غُفِرَ لِمَرَأَةٍ مَوَسَّسَةٍ مَرَّتْ بِكَلْبٍ عَلَى رَأْسِ رَكْبٍ يَلْهَثُ كَأَنَّهُ يَفْتُلُّهُ الْعَطَشُ فَنَزَعَتْ حَقْفَهَا فَأَوْثَقَهُ بِخُمَارِهَا نَزَعَتْ لَهُ مِنَ الْمَاءِ فَقَفِرَ لَهَا بِذَلِكَ.

تەرجەمە

۸۴۰: دەگێڕنەوه لەئەبو ھورەیرە ڕەزای خودای ئێ بێ پیتغەمبەر (د) فەرمووی ژنیکی ڤاشەو زانیە عەفو کرا لەلایەن خودای گەورە. بەلای سەگێکدا ڕەت بوو لەسەر بیرتیکی ھەلنەراو زمانی دەردەھینا لە تێنان نزیکبوو تێنەوتی بیکۆژی کەوشەکی خۆی لەقاچی خۆی داڕنی لەچارۆگی خۆی قایم کرد وەکوو دەولک ھەندێ ناوی لەبیرەکە بۆ ھینا دەری سەگەکی ئاودا بەواسطەی ئاودانی سەگەکە لەگوناهی زناپەکان و گوناھەکانی تریش عەفو کرا.

پەسەند دەکری واتێیە لەبەر ھەدیشی کوری مەسعود بە مەرفوعی (إِنَّ اللَّهَ لَمْ يُهْلِكْ قَوْمًا أَوْ يَعْزِبْ فَيَجْعَلَ لَهُ نَسْلًا وَإِنَّ الْقُرْبَةَ وَالْخَنَازِيرَ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ). وەلامیشیان داوەتەو لەم ھەدیشە پیتغەمبەر (د) ئەم ھەدیشە لەپیش وەھی بەحەقیقەتی ئەمریووە بۆیە بەشتیوێکی قەطعی ئەدا نەکردەو بەلکی فەرموویی لام وایە بەمەزەندە بەلام لەھەدیشی کوری مەسعود نەفیەکی بەشتیوێکی قەطعی ئەدا فەرمووە.

۸۴۱: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) خَلَقَ اللَّهُ أَنْثَى وَطَوَّلَهُ سِتُونَ ذِرَاعاً ثُمَّ قَالَ أَذْهَبَ فَسَلِّمْ عَلَى أُولَئِكَ الْمَلَائِكَةِ فَاسْتَمَعَ مَا يُحْيَوْنَكَ تَحْيَاكَ وَتَحْيَا ذُرِّيَّتَكَ فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فَقَالُوا السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ فَزَادُوهُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ فَكُلُّ مَنْ يَخْلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ أَنْثَى فَلَمْ يَزَالِ الْخَلْقُ يَنْقُصُ حَتَّى الْآنَ.

تەرجەمە

۸۴۱: دەگێڕنەوه لەئەبو هورەیره پەزای خودای لێ بێ. گوێی پێغەمبەر (د) فەرمووی خودای گەوره نادەمی دروست کرد درێژی شدست گەزبوو (بەڕینی حەوت گەزبوو). پاشان فەرمووی بچۆ سەلام لەو مەلائکانە بکە گوێش بەی چلۆن وەلامی سەلامت ڤەدەنەوه نەم سەلامە سەلامی تۆی وە سەلامی زادهکانی تۆی - واتە ئەو مندالانەیی لەتۆ دەبن. ئنجای حەزرتی نادەم گوێی السّلام علیکم مەلائکەش گوتیان وعلیک السّلام ورحمته لهفظی رحمة الله یان زیاد کرد. ئنجای ئەوێی که دەچیته بەدهشت لەسەر بەژن و صورەتی نادەمە. پاشان عەالم کەوتە کەمی لەجوانی ودرێژی نادەم هەتا نیستە. (ش): ابن قوتەیبە دەلی: نادەم بێ موریوه ریش و موو لەئەولادی پەیدا کرد.

۸۴۲: عَنْ أَنَسٍ (ض) أَخْبَرَنِي بِهِمْ أَنْفًا جَبْرِيلُ أَمَّا أَوَّلُ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ فَنَارٌ تَحْشُرُ النَّاسَ مِنَ الْمَشْرِقِ إِلَى الْمَغْرِبِ. وَأَمَّا أَوَّلُ طَعَامٍ يَأْكُلُهُ أَهْلُ الْجَنَّةِ فَمِيزَانُ كَبِيرٍ الْحَوْتِ وَأَمَّا الشُّبَّةُ فِي الْوَلَدِ. فَإِنَّ الرَّجُلَ إِذَا غَشِيَ الْمَرْأَةَ فَسَبَقَهَا مَاءُهُ كَانَ الشُّبَّةَ لَهُ. وَإِذَا سَبَقَ مَاءُهَا كَانَ الشُّبَّةَ لَهَا. قَالَ عَبْدُ اللَّهِ ابْنُ سَلَامٍ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ. ثُمَّ قَالَ يَارَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الْيَهُودَ قَوْمٌ بُهْتُ إِنْ عَلِمُوا بِإِسْلَامِي قَبْلَ أَنْ تَسْأَلَهُمْ بَهْتُونِي عِنْدَكَ. فَجَاءَتِ الْيَهُودُ وَبَخَلَ عَبْدُ اللَّهِ الْبَيْتَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ رَجُلٍ فَيَكُم عَبْدُ اللَّهِ ابْنُ سَلَامٍ. قَالُوا أَعْلَمْنَا وَابْنُ أَعْلَمْنَا وَآخِرُنَا وَابْنُ آخِرُنَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَفَرَأَيْتُمْ إِنْ أَسْلَمَ عَبْدُ اللَّهِ قَالُوا أَعَاذَهُ اللَّهُ مِنْ ذَلِكَ. فَخَرَجَ عَبْدُ اللَّهِ إِلَيْهِمْ فَقَالَ أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ فَقَالُوا شَرُّنَا وَابْنُ شَرُّنَا وَوَقَعُوا فِيهِ.

تەرجەمە

۸۴۲: دەگێڕنەوه لەئەندەس پەزای خودای لێ بێ گوێی وەکوو خەبەر گەیشته عبداللهی کوری سەلام ی - اسرائیلی که پێغەمبەر (د) بەهاتنی خۆی مەدینە ی رۆناک کردەوه هاتە

خدمت پیغمبر پی ی گوت من سق پرسیار له تو ده کم نه گهر پیغمبر نه بن وه لامیان نازانن: ۱- یه کی یان یه کم نیشانه ی قیامت چی یه. ۲- دو دم یه کم خواردنی نه هلی به هشت چی یه که له به هشت دهی خون. ۳- سق یه هم هو ی چی یه هندی مندال به باوکی ده چی هندی کیش به خاله کانی ده چی. پیغمبر (د) فرموی له مه پیش به سعادتیک جویرائیل وه لامی هرسق پرسیاری به من گوت. عبدالله گوتی نم جویرائیله دوژنی جووه له مه لاته که. پیغمبر (د) فرموی به وه لامده وه. نه ما یه کم نیشانه ی قیامت نه مه یه ناگریک خه لک کو ده کاته وه له روژهلالت بو روژئاوا وه نه ما یه کم خواردنی نه هلی به هشت زیده جهرگی ماسی گه وره یه. وه نه ما به یه کچوونی کو به باوکی یا به خالی له بهر نه مه یه له جماعی پیوا له گه ل نافرته ی خوی (واته له کاتی جوت بوون) نه گهر ناوی پیوا پیش که وی له هاتنه خواره وه له کاتی جوت بوون منال به باوکی ده چی نه گهر ناوی نافرته ی پیش که وی به دل باورده کم تو بی شک پیغمبر ی خودای. پاشان گوتی نه ی به زمان ده لیم به دل باورده کم تو بی شک پیغمبر ی خودای. پاشان گوتی نه ی پیغمبر ی خودا جو له که قه ومیکن بوختان که رو دروژن نه گهر بزاتن من موسلمان بوو یه ننجا بیته خدمت تو پرسیاریان لی بکه زور بوختانم پی ده که نه له خدمت تو پاشان جو له که هاتن بو خدمت پیغمبر (د) عبداللهش بو مالی خوی چوه. پیغمبر (د) فرموی عبدالله کو ری سه لام له ناو نیوه چلون پیوا یکه. گوتیان زانترین که سه له ناو نیمه باوکی زانی کو ری زانیه له ناو نیمه. پیغمبر (د) فرموی نیوه پیم بلین نه گهر نه و موسلمان بو ی نیوه موسلمان ده بن. گوتیان خودا بی پاریزی له موسلمان بوون. عبدالله بزبان له خانوو هاته ده ری گوتی اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله. گوتیان نه مه به دترین نیمه یه نیتر ده ستیان کرد به غه بیته کردنی.

۸۴۳: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) لَوْلَا بَنُو إِسْرَائِيلَ لَمْ يَخْتَرْ الْحُمُّ وَلَوْلَا حَوَاءُ لَمْ تَخُنْ أَنْثَى زَوْجَهَا.

تهرجه مه

۸۴۳: ده گیت نه وه له نه بو هو پر به ره زای خودای لی بی گوتی پیغمبر (د) فرموی نه گهر له بهر به نی نیسرائیل نه بو یه گوشت بو گه نی نه ده بوو. نه گهر له بهر خیانه تی حه واش نه بو یه ده رحه ق به نادهم هیچ ژنیک خیانه تی نه ده بوو ده رحه ق به میتردی خوی.

۸۴۴: عَنْ أَنَسٍ (ض) إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ لِأَهْلِ النَّارِ عَذَاباً لَوْ أَنَّ لَكَ مَافِي الْأَرْضِ مِنْ شَيْءٍ كُنْتَ تَفْتَدِي بِهِ. قَالَ نَعَمْ قَالَ فَقَدْ سَأَلْتُكَ مَا هُوَ أَهْوَنُ مِنْ هَذَا وَانْتَ فِي صَلْبٍ أَدَمَ أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي فَأَبَيْتَ إِلَّا الشُّرْكَ.

تەرجەمە

۸۴۴: دەگێڕنەوه لەنەندەسی کۆری مالک رەزای خودای لێ بێ گوتی پێغه مبه‌ر (د) فەرەمۆی خودای گەورە بە سووکترینی عەزاب لەنەهلی ناگەر نەگەر هەرچی لە عاردا هەیە ملکی تۆ بواوە خۆت پێ دەکرێوە لەم عەزابە دەلێ: بەلێ. خودای گەورە دەهەرمۆی تۆ رەکوو لە پەشتی نادەم بووی لەعالمی نەرواح شتیکی سووکترم لەتۆ داوا کرد کە شریک بۆ من پەیدا نەکە ی پەیمانیشم لەتۆ وەرگرت پاشان لەهەموو شتیکی پەیوەندی بەکاروباری خۆایدەتی بوو بێت نەت کرد لەشیرک نەبێ وەکوو تۆم هێنا دنیا لەسەر خێلافی وەعدەت. ش: نەم سووکترین عەزابە لەنەهلی ناگەر گوتراوە نەبوو طالێ.

۸۴۵: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (ض) لَا تُقْتَلُ نَفْسٌ ظَلَمًا إِلَّا كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ مِنْ نِمْهَا لِأَنَّهُ أَوَّلُ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ.

تەرجەمە

۸۴۵: دەگێڕنەوه لەعبداللهی کۆری مەسعود رەزای خودای لێ بێ پێغه مبه‌ر (د) فەرەمۆی هێچ یەکتێک لەانسان ناکوژێ بەناحەق مەگەر بۆ کۆری پێشوو نادەمیش هەیە لەعەزایی نەو کوشتنەش بەشێک (کە قایل هابلی کوشت) چونکی نەو یەکمەم کەس بوو کوشتنی کردە عەدەت لەسەر پوویی عاردا.

۸۴۶: عَنْ زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ (ض) لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَيُلُّ لِلْغَرْبِ مِنْ شَرْقٍ قَدْ اقْتَرَبَ. فَتُبِحَ الْيَوْمَ مِنْ رَنَمٍ يَأْجُوجُ وَمَاجُوجُ مِثْلُ هَذِهِ وَحُلِقَ بِاصْبُعَيْهِ الْإِبْهَامِ وَالَّتِي تَلِيهَا. فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَهْلِكَ وَفِينَا الصَّالِحُونَ قَالَ نَعَمْ إِذَا كَثُرَ الْخَبَثُ.

تەرجەمە

۸۴۶: دەگێڕنەوه لەزەینەبی کچی جەحش رەزای خودای لێ بێ. گوتی پێغه مبه‌ر (د) جاریک بەشێوەیەکی ترس هاتە ژووری فەرەمۆی لا اله الا الله. واو یلاو سەختی بۆ

عده رب له شهرو فتنه يه کی که نزیک بووه (که مه فسه ده خراپه دی یا جوج و مه نجوج و کافره کانی روزه ده لاته) بزین فهرمووی کرایه وه نیسرق سده دی (به ربه ست) یه نجوج و مه نجوج وه کو نه مه نه نگوستی به رگه ی گه وه وه نه نگوستی شه هاده ی کرده شه لقمه وه کو ره قدمی (۹) منیش پیم گوت نه ی پیغه مبه ری خودا نیمه ش ده فدوتین که چند پیاوی باشیشمان له نیتودا هیده فهرمووی به لته هه کاتیک بین دینیو دروو زینا زوریو. (لای هه دتیکان مه به ست له خبث ته نیا زینا و مندالی زینایه).

(ش): لیره مه به ست له (سد) سده دی راسته قینه نی به که سده دی نه سکه نده ربوو له زه مانی خوی. به لکی مه به ست. شه وکه تی شریعه تی نیسلامه که کفاری چه پس کردوه له ده رچوون بۆ سر نیسلام. هه وه قتی قه لای شریعه تی نیسلام ناوه دانی و پکی نه ما کون و که لن و ده رگه ی لته په دابوو به هوی هه لبرآردنی دونیا له سه ر دین. پارته رانی دین و علم. یه نجوج و مه نجوج و ده جال که چندن پاشایه کن له کافران له هه موو لایه کی قه لای شریعه ته که مان که به سه ربه کدا پماوه هیرش ده که نه سه ر وولاتانی نیسلام:

دانه ری نه م شهرحی بوخاریه ده لته: هه که سیک که له ته ریخی هه زارو سی سده ده هه فتاویه کی هه جری ۱۳۷۱ و هه زار و نه سه دو په نجاو یه کی میلادی هیده له بهر عیلمه ک که به چاو ده ی بینی به هاتنه جتی نه م هه دیشه پیروزه حق نیه باوه ری که متریت له نه صحابی پیغه مبه ر چونکی نه وان ته نیا بیستیان. به لام نیمه له گه ل بیست دیتیشمان. نه جا که ی دیتن وه کوو بیستن وایه. به کورتی مه به ست له سده دی یه نجوج و مه نجوج. قه لای شریعه تی اسلامه مه به ستیش له کردنه وه ی سه د شتوانی شریعه ته به زور بوونی زینا و بین هه یاییو سفوری ژنانی قاج و قول پروت. نابینی نه گه ر مه به ست له سه د شریعه تی اسلام نه بوايه شیخ محمدي بوصیری نه ی ده فهرموو:

به شیعر:

أَحْلُ أُمَّةٍ فِي حِرْزِ مِلَّةٍ
كَالْإِثْلِ حَلٌّ مَعَ الْأَشْبَالِ فِي أَجَمٍ
یه عنی:

محمد له اسکانی ئومه تی خوی له نیتو قه لای شریعه تی وه کو شیریدا مه زرا بین له گه ل بیتچه و کانی له قه رار گاهی بیتشه.

٨٤٧: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (ض) يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى يَا أَنْتُمْ فَيَقُولُ لِيَنَّكَ وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ. فَيَقُولُ أَخْرِج. بَعَثَ النَّارَ قَالَ مَا بَعَثُ النَّارَ. قَالَ مِنْ كُلِّ أَلْفٍ

تسعمائة وتسعة وتسعين. فَعِنْدَهُ يَشِيبُ الصَّغِيرُ. وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا. وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنْ عَذَابُ اللَّهِ شَدِيدٌ. قالوا يا رسول الله وأَيُّنا ذَلِكَ الْوَاحِدُ. قال أَبَشِّرُوا فَأَنْ مِثْلُكُمْ رَجُلٌ وَمِنْ يَأْجُوجَ وَمَلْجُوجَ الْفُ ثُمَّ قَالَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنِّي أَرْجُو أَنْ تَكُونُوا رِبْعَ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَكَبُرْنَا. فقالَ أَرْجُوا أَنْ تَكُونُوا ثُلُثَ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَكَبُرْنَا فَقَالَ أَرْجُوا أَنْ تَكُونُوا نِصْفَ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَكَبُرْنَا. فقال ما أنتم في النَّاسِ إِلَّا كَالشَّعْرَةِ السَّوْدَاءِ فِي جَسَدٍ قَوْرٍ أَبْيَضٍ أَوْ كَالشَّعْرَةِ بَيْضَاءٍ فِي جِلْدٍ قَوْرٍ أَسْوَدٍ.

تەرجەمە

۸۴۷: دەگێڕنەوێه لەنەبو سەعیدی خودری ڕەزای خودای لێ بی. گوتی پێغەمبەر (د) فەرمووی ڕۆژی قیامەت خودای گەورە بەحەزەرەتی ئادەم دەلێ ئەم ئادەم: دەلێ [لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ] (بەعنی جوابت دەدەمەوێ بەلزوومی طاعت و بەیارمەتی تو لەسەر جواب دانەوێم کە چاکە و خێرش هەموو لەتۆوێه). ئنجای خودای گەورە فەرمان بەئادەم دەکا لەئەولادەکانێ ناردراوانی ئاگر بێنە دەری ئادەم دەلێ ناردراوانی ئاگر کێن وە چەندێن خودای گەورە دەفەرموێ. عەلەمی مەحشەر دەگەوێ ناخۆشی یەکو غەمیکی وا. بالفرض ئەگەر پیری یون هەبوا. مەنالی بچووک پێردەبوو لەغەمان. ولە فەرزیدا ناووس بوون هەبوا. یە ئنی سک پێر لەبەر ناخۆشی ئەم ڕۆژە حەملی فرەدەدا. لەترسی ئەم قەسە یە دەبێنی ئەهلی مەحشەر بێن هۆشن وانیە بێن هۆشیە کەشیان لەبەر ئارەق خواردنەوێنی بەلام عەزایی خودای گەورە سەخت و گرانە. ئەو ئەصحابانە ی لەو ئەنجومەنە بوون بێن یان گوت. ئویکە ی کە ئەهلی نەجاتە لەئێمە کێ یە؟. فەرمووی. مۆژدەتان لێ بی بەراستی پیاویک لەئێو یە هەزار لە یەنجوج و مەنجوجە لەریوایەتیکی تر نوسەدو ئەوێ دوتۆ لە یەنجوج و مەنجوجە. یەکیک لەئێو یە. پاشان فەرمووی بەخەقی ئەو خودایە ی کە روحی منی بەدەستە من ئومێدم هە یە ئومەتی من یەک چاریکی ئەهلی بەهەشت بێ ئێمەش لەخۆشی ئەم مۆژدە یە گوتان الله اکبر پاشان فەرمووی من ڕجام هە یە ئێو یەک سێ یەک بن ئەهلی بەهەشت ئێمەش لەخۆشیان گوتان الله اکبر. پاشان فەرمووی ڕجام وایە ئێو نیو یە ئەهلی بەهەشت بن ئێمەش گوتان الله اکبر. پاشان فەرمووی ئێو لەناو عەلەمی مەحشەر وەکوو یە کدانە مووی ڕەشن لە پیستە ی گایێکی سپی یا وەکوو یە کدانە مووی سپین لە پیستە گایێکی ڕەش.

(ش): ئەمە لەمەحشەر نەبەتی زۆرو کەمی ئومەتی محمد. لەگەڵ عەلەم وایە. بەلام لەبەهەشت ئومەتی محمد نیو یە ئەهلی بەهەشتن یا دووسێ یەکی خەلکی بەهەشتن. ئەم

حدیثه پیروژه زاندره هه چى ئیماندار نهی. یه ئجوج و مه ئجوجه مه به ستیش له یه ئجوج و مه ئجوج به اعتبارى سه چاره نه و قه ومانه نه که به شى زۆرى هه تریان له سه ر گورى و بلیسه ی ناگرو گه رمایى که برائیه [نه جیج] له مه کینه ی سه ر سو په ئینه رو قو به له و مایه ی ته قینه وه ی وا که سه سانه وه ی نه هه شتتوون به شه هاده تی ئایه تی قورئانى پیروژه که ده فه رموئ [ولا یزال الذین کفروا تصیبهم قارعة بما صنعوا] یه عنى هه رکات نه وانه ی کافه ربوون تووشیان ده ی قارعه له انواعى توژه و قو به له ی سه ر سو په ئینه ر به تابه تی بو خویان لفظى (ما) چى مصدریه ی چى مو صوله بئ چى مو صوفه بئ نه نجامى هه ره که تیکه یه عنى به وشتى که خویان ده یکه نه.

٨٤٨: عن ابن عباس (ض) انکم تُحشرون حُفَاءَ عُرَاءَ غُرْلًا ثُمَّ قَرَأَ کَمَا بَدَأْنَا اَوَّلَ خَلْقٍ نَعِيدُهُ وَعَدُّا عَلَيْنَا اِنَّا کُنَّا فاعِلینَ وَاَوَّلُ مَنْ یُکسى یَوْمَ الْقِیَامَةِ اِبْرَاهِیمُ وَاِنَّ اَناساً مِنْ اَصْحَابِی یُوَمِّدُ بِهِمْ ذَاتَ الشِّمَالِ فاقولُ اَصْحَابِی اَصْحَابِی فِیْقَالَ اِنَّهُمْ لَمْ یزالوا مُرْتَدِّینَ عَلٰی اَعْقَابِهِمْ مِنْذُ فارقَتْهُمْ فاقولُ کَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ وَکُنْتُ عَلَیْهِمْ شَهِیداً مَا دُمْتُ فِیْهِمْ اِلٰی قَوْلِهِ الْحَکِیمُ.

ته ره چه مه

٨٤٨: ده گه ئه نه وه له عه به له الهى کورى عه به له ره زای خودایان لئى بى پته مه به ره (د) فه رمو ی ئیه کوژه که ئه نه وه وه کوو ده رخران له نیه و قه به ره کانتان به پته خا ووسى و به رووتى و به سونه ت نه کراوى پاشان ئایه تی (که ما بده نا اوه وه خلق نه عیده و عده ا علینا انا کنا فاعلین) ی خو ئنده وه. وه یه که مه که س له پته مه به ره ان که به رگى له به ره ده کرئ روژى قیامه ت ابراهیم پته مه به ره وه به راس تى هه ندئ که سیش له نه صحابه ی من لای ده ستى چه بیان پته ده گرن یه عنى بو نا گریان ده بن. منیش بانگ ده که مه نه مانه نه صحابه ی من. به من ده گو تری که تو له وانه جو دا بو یه وه به مردن، گه رانه وه بو کوفر. منیش ده لیم وه کوو به نده ی باش که عیسا یه گو تى (وکنت علیهم شهیدا مادمت فیهم هه تا قسه ی خودای گه وره .. الحکیم. (ش): مه به ست له نه صحابه ی لیره نه صحابه ی پته مه به ره نین که موها جیره نه نصارن به لکی به شتیک بوون له نه عرابى ئیمان زه عیف له پاش وه فاتى پته مه به ره (د) مور ته ده بوون واته هه له گه رانه وه له ئیسلام.

۸۴۹: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) يَلْقَى إِبْرَاهِيمَ أَبَاهُ أَرَدَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. وَعَلَى وَجْهِهِ أَرَدَ قَتْرَةً وَغَبْرَةً فَيَقُولُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ. أَلَمْ أَكُنْ لَكَ لَاتُغْصِنِي فَيَقُولُ أَبُوهُ فَالْيَوْمَ لَا أُغْصِيكَ فَيَقُولُ إِبْرَاهِيمُ يَا رَبِّ إِنَّكَ وَعَدْتَنِي أَنْ لَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ فَايُخْزِي أَخْرَى مِنْ أَبِي الْأَبْعَدِ. فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ إِنِّي حَرَمْتُ الْجَنَّةَ عَلَى الْكَافِرِينَ. ثُمَّ يُقَالُ إِبْرَاهِيمُ مَا تَحْتُ رِجْلَيْكَ فَيَنْظُرُ فَإِذَا هُوَ بِنَيْخٍ مُكَلَّطٍ فَيُؤْخَذُ بِقَوَائِمِهِ فَيُلْقَى فِي النَّارِ.

تهرجه مه

۸۴۹: ده گيتړنده له نه بو هوره يره په زای خودای لى بى پتغه مېدر (د) فەر مووی ابراهيم سەلامى خودای لى بى رۆژى قیامت توشى نازهرى باوکی دى که نازناوى (تارح) بوو به پرویده کى دوو که لاوى و توزو ناشیرن. ننجا ابراهيم پى ده لى. نه دى پتیم نه گوتى به پتچده وانه دى من مه جو لى وه. باو کیشى ده لى ننجا نیمرۆ به قسەت ده که م به پتچده وانه دى تو ناجو لیتمه وه. ابراهيمیش به خودا ده لى تو وه عده ت به من داوه که من زه لیل نه که دى رۆژى قیامت. چه که م یه که هه یه مایه دى نه نگى و زیلەت بى له وه زیاتر له عذاب دانى باوکی کافر که دورتره له رحمتى خودا له فاسق. ننجا خودای گه وره فەر مووی به پراستى من حرامم کردوه به ده شت له کافران. له پاشان ده گوتړى نه دى ابراهيم نه مه چیه له ژیر قاچه کانت. وه کو ته ماشا ده کا نیره که متیار تکی زۆر به موو له خو تى و پيسایى و درداوى چا و پى ده که وى. ابراهيم بیت تکی زۆرى لى ده کاته وه نه لى تو باوکی من نى. ننجا چوار په لى ده گيتړى و فرى نه درې ته ناو ناگر.

ش: حکمت له ته مه تولى و ته مه سوخى نازهر به صورته کى متیار بى عقلی که متیاره زیاد له حه یوانات چونکى غافل ده بى له شت تکی که واجبه له وشته هوشیارو ناگادارى. نازهریش به قسە دى به به زه بى ترینى خەلکى نه ده کرد به خۆى که کورى خۆى بوو. به قسە دى دوژمن ترین دوژمنانى ده کرد که شه تانه.

۸۵۰: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَكْرَمُ النَّاسِ. قَالَ اتَّقَاهُمْ فَقَالُوا لَيْسَ عَنْ هَذَا نَسْتَلُكَ قَالَ فَيُوسُفُ نَبِيَّ اللَّهِ ابْنُ نَبِيِّ اللَّهِ ابْنُ خَلِيلِ اللَّهِ. قَالُوا لَيْسَ عَنْ هَذَا نَسْتَلُكَ قَالَ فَعَنْ مَعَاذِ الْعَرَبِ نَسْتَلُونَ خِيَارَهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ خِيَارَهُمْ فِي الْإِسْلَامِ إِذَا فَقَّهُوا.

تەرجەمە

۸۵۱: دەگىرنەۋە لەنەبو ھورەيرە رەزاي خوداي لى بى گوتى بە پىتغەمبەر گوترا نەى پىتغەمبەرى خودا. لەخەلکى کى بەقەدرو گەورەترە فەرمووى نەوى زۆرتەر خۆى دەپارتىزى لەگوناھان. پىيان گوت نىمە لەم ڕوۋە ڕوۋە ڕوۋەى چاک لەتۆ پىرسىار ناکەين. فەرمووى دەريارەى - نەسەبە - يوسف پىتغەمبەرە کورى پىتغەمبەرە کورى پىتغەمبەرە کورى خەلىلى خوداي گەورەيە. پىيان گوت لەم بارەيش لەتۆ ناپرسىن فەرمووى نەدى لە بنەمالى عەرەبانم لى دەپرسن باشتەين ئەوان لەجاھليت باشتەينى ئەوانە لەاسلام ۋەکو گەران بەماھيرو شارەزا لەدين ۋە بەخوتەندەوارو زانا.

(ش): نەمە نىشارەيە ۋەبال نەمە کە تەفاوتى قەدر لەجاھيليت بەگوتەي رەچەلەکو گەورەيى باب و باپىرانى نەسلە لەنىسلامەتى گەورەيى بەباب باپىرو نەسەب نىيە بەلکو بەزاتايىيە. کەوايە موسولمانى نەسەبى گەورە نەبى بالاترە لەوى نەسەبى ھەبى و زانا نەبى.

۸۵۱: عَنْ سَمُرَةَ (ض) أَنَا لَيْلَةُ آتِيَانِ فَأَتَيْنَا عَلَى رَجُلٍ طَوِيلٍ لَا أَكَادُ أَرَى رَأْسَهُ طَوْلًا وَأَنَّ إِبْرَاهِيمَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

تەرجەمە

۸۵۱: دەگىرنەۋە لەسەمەرى کورى جوندوب رەزاي خوداي لى بى گوتى پىتغەمبەر (د) فەرمووى نىمشەو جبرائىل و ميکائىل ھاتتە لا منيان برده لاي پياويكى نەمەندە دريژ نزيك نەبوو سەرى بىينم لەدريژيان ۋە نەم پياۋە دريژەيش ابراهيم بوو سەلامى خوداي لى بى.

۸۵۲: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ض) أَمَا إِبْرَاهِيمُ فَأَنْظُرُوا إِلَى صَاحِبِكُمْ. وَأَمَّا مُوسَى فَجَعَلْتُ أَدَمَ عَلَى جَمَلٍ أَحْمَرَ مَخْطُومٍ بِخَلْبَةٍ كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَيْهِ أَنْصَدَرَ فِي الْوَادِي.

تەرجەمە

۸۵۲: دەگىرنەۋە لەعبداللەى کورى عباس رەزاي خوداي لى بى گوتى پىتغەمبەر (د) فەرمووى ئەما ابراهيم دەريارەى شەکل و شىۋەى لەش و لارى (قىافەت) ۋەکرو ھاۋىکەتانه «يەعنى شەکل و قىافەتى من چلۆنە ئەۋيش وايە». ۋە ئەما موسى سەلامى

خوای لی بی بده نیتکی به گوشت و توندی هه بوو پهنگ نه سمه ربوو (جه عد لیره مه عنای وایه بده مه عنا مووی به گلوازه نی یه). له سه ربای نه وانه ی بوخاریان شدرج کردووه. له سه رب ووشتریککی سووری لغاوکراو به پووشی خورما گویا ته ماشای ده کهم هاته خواری له وادی نه زرهه به گوتنی (لییک لییک) کردن.

۸۵۳: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) إِخْتَنَقَ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ ابْنُ ثَمَانِينَ سَنَةً بِالْقُدُومِ وَفِي رَوَايَةٍ بِالْقُدُومِ مُحَقَّقَةٌ.

تهرجه مه

۸۵۳: ده گیتړنه وه له نه بو هوږه ږه ربای خوادی لی بی گوتی پیغه مبه رب (د) فهرمووی ابراهیم له ته مهنی هه شتا سالی خووی سوندت کرد له گوندی قه دوم به ته ووشووی نه جارب. نیش و نازاریشی زوږبو خوادی که ووه ووحی بو نارد. په له ت کرد نارامت نه گرت هه تا ناله تی سوندت کردنم (ختان) پته ده گوتی گوتی نه ی خوادیه پتم ناخووش بوو فهرمانی تو دوا به خهم.

(ش) له فطی قه دوم - نیوی گوندیکه له شام به لام (قه دوم) که به سووکی بگوتی به واته ی ته ووشووی نه جاره له به رب نه وهی هه ربوو ربوایه رباسن بویه له سه رب هه ربوو ربوایه ته فسرکرا.

۸۵۴: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) لَمْ يَكْذِبْ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا ثَلَاثَ كَذَبَاتٍ ثَمَانِينَ مِائَةً فِي ذَاتِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ قَوْلُهُ إِنِّي سَقِيمٌ. وَقَوْلُهُ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا. وَقَالَ بَيْنَا هُوَ ذَاتَ يَوْمٍ وَسَارَةُ إِذْ أَتَى عَلَى جَبَّارٍ مِنَ الْجَبَابِرَةِ فَقِيلَ إِنَّ هَاهُنَا رَجُلًا مَعَ امْرَأَةٍ مِنْ أَحْسَنِ النَّاسِ فَأَرْسَلْ إِلَيْهِ فَسَأَلَهُ عَنْهَا. قَالَ مَنْ هَذَا. قَالَ أَخْتِي فَأَتَى سَارَةَ وَذَكَرَ بَاقِي الْحَدِيثِ.

تهرجه مه

۸۵۴: ده گیتړنه وه له نه بو هوږه ږه ربای خوادی لی بی پیغه مبه رب (د) فهرمووی قسه ی نه گوتووه ابراهیم سه لامی خوای لی ی به شتیوهی درو سی قسه نه یی. دوو قسه یان ته نیا له به رب زاتی خوږابوو هیچ مده به ستریککی خووی تیا نه بوو (په کیان) وه کو نه ته وهی خووی لی یان داوا کرد له کهل نه وان له به رب سترگا بچنه ده وهه گوتی من نه ساغم پتم ناکری بو ده وهه پتم

(چونکی فکری و ابو بوته کان بشکینتی وه کوو نهوان پښتن). (دوهم) وه کوو بوته کانی شکاند بوته گه وره که نهی که له زیر بوو. پټیان گوت [اَانتَ فَعَلْتَ هَذَا بِقَهْمَتِنَا يَا اِبْرَاهِيمَ] واته تو هم خویاندی نیمهت والی کردوه نهی ابراهیم؟ نهویش له وه لامی گوتی: بهلکی بوته گه وره که نه مانه ی شکاندوه نه مهش له راستیدا به درو وای نه گوت بهلکی به تعریفیکی به لیخ نسبه تی شکاندنی وه بال خوئی دا له گه له گالته کردن بهوان چونکی که سیک توانای هدی کاریک بکاو کاره که ی خسته نه ستوی یه کتیک که توانای کردنی هم کاره ی نهی. اسپاته بوخوی و گالته پټ کردن بهوان. بو وینه: نوو سه ریکی باش شتیکی جوان بنوسی. نه زانیتکیش پی ی بلتی نه ری تو نه مهت نوو سیووه. نوو سه ره کهش بلتی ناتو نوو سیووه. واته هدی نه زان لیره هرمن و تو هدی نه زانی نوو سین نازانی نه دی نه گهر من هم نوو سیبی کټ نوو سیووه تی دیاره هرمن نوو سیووه (نهمه زومه خشه ری وای گوتوه).

(سټیهم) پیغه مبر (د) فهرمووی له زه مانیتک نیبراهیم و ساره پوژتیک به لای یه کتیک له پاشایاندا رت بوون. پاشای مصر بوو زور غه ددارو زالم بوو. خه بهر به پاشا درا پیوا تیک هاتوته نیره. ژنتیکی لایق و جوانی له گه لدایه. نارویه شون نیبراهیم گوتی هم ژنه چیه له گه له تویه؟ گوتی خوشکمه (یه عنی له دین). یاخو نیراده ی کرد بهم قسه یه یه که له دوو زه ره ران له خوئی دور خاتوه به کردنی سوو که که یان. چونکی داگیری هر ده کرد به هر صوره تیک هر داگیری ده کرد تنها نه گهر بیگوتایه ژنی منه ترسی له خوئی هه بوو بیکوژی. چونکی غیره تی بهینی ژن و میرد گه وره تره له غیره تی بهینی براو خوشک چونکی له وانه یه برا خوشکی خوئی به میرد بدا پاشان ابراهیم چووه لای ساره گوتی من به پاشام گوتوه نه مه خوشکمه من به درو مه خه وه. تنها باقی حدیث له مه پیش رت بوو بهم ته رزه وه کوو ساره یان برده لای پاشا سټ جار ده ستی بو دروژ کرد له هر جار تیک ده ستو قاچی پاشا رهق ده بوو هیچی له گه له پټ نه ده کرا. رجای له ساره ده کرد دوعای بو بکا چاک بیتوه که ده خلی نه کا به کورتی به سه لاهه تی وه به ته وای ریزگرتن جاریه کیشی پټدا - ناوی - هاجره - بوو - ره وانه ی لای ابراهیمی کرده وه.

۸۰۰: عَنْ أَمِّ شَرِيكٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ بِقَتْلِ الْوَرَعِ. وَكَانَ يَنْفُخُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ.

تەرجەمە

۸۵۵: دەگىپنەنە لەنومى شىرك كە ناوى (غوزەيدى عامرىه) بوو. پەزاي خوداي لىق بى. بەپراستى پىتغەمبەر (د) فەرمانى كرد بەكوشتنى قومقمۆك (نەگەرچى لەمەپىش نەمەندە پەدبوه بەلام لىترە نەمەندە زىادە. حالى قومقمۆك (يان پىس پىسۆك) فەوى دەكرە ناگرى ابراهيم سەلامى خەوى لىق بى وەكوو نەمروود خستى يە نىتو ناگر هەتا زىاتر ناگرەكە گەش بى.

باسى چىپۆكى ابراهيم و اسماعيل

(بۆ زانىنى ئەو حەدىشانەى كە دەرەق بە ابراهيم و اسماعيل وارىد بووە لازمە فەرموودەى ابن عەباس بەتەواوى بنوسرتتەو گۆيا بۆ زىاتر زانىن پىتەكى يەكە).

دەگىپنەنە لەعبداللەى كۆرى عەباس پەزاي خوداي لىق بى گوتى يەكەم كەس لەنافرەتان كە تەكەبەندى ھەلبژارد داىكى اسماعيل بوو سەلامى خەوى لىق بى كە ناوى ھاجەر بوو باوكى لە پاشايدەكانى (قبط) بوو چونكى وەكو اسماعيل لەدايك بوو سارە خاتون غىرەتى ھەلى نەگرت لەپىش چاوى بى. ھاجەرىش بۆ گورج بوونى پىشتى خۆى بەست دامەنى كراسىشى لەسەر عارد راكىشا بۆ شوپن بۆون. لەھاجەرەو بوو عەدەتى ژنى عەرەب كراسىيان درىژكەن ھەتا سەر عارد لەپاشان حەزەرتى ابراهيم سەلامى خەوى لىق بى ھاجەرى ھەلگرت بەبۇراق لەگەل اسماعيل كەلەبەر مەمكى بوو بۆ مەككە لەلای (بەيت) لەكن دارىكى گەرە لەسەر زەمزم لەسەرەوى مەزگەوتى دانان. ئەو كاتەش ئەمەككە ھىچ كەسەىك نەبوو. ھىچ ناوشى نەبوو. جىگەى كەعەبەش تەپۆلكەپىتىكى سووربوو. ھەمبەنە خورمايىكو دىمكە ناوتىكى لەلا دانان پاشان ابراهيم گەراو بۆ شام بۆ مالى خۆى. داىكى اسماعيل كەوتە شوپنى گوتى ئەى ابراهيم تۆ بۆ كوۆ دەچى وە ئىمە جى دىلى لەم جىگەى چۆلە. چەندجار واى پىت گوت ھىچ ناوړى لىق نەدايەو. پاشان پىت گوت خودا ئەمەرى پىت كەردووى. ابراهيم گوتى بەللى: ھاجەر گوتى كەوايە خودا ئىمە نافەوتىتن. خودا بۆ ئىمە بەسە. ئىجا ابراهيم رۆشت ھەتا گەيشتە ئەنە كە لەسەرەوى مەككە يە ھىچ كەسى لىق ديارنەبوو گوتى (رَبِّ اِنِّى اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْحَرَمِ هَتَا.... يەشكرون).

ھاجەرىش (اسماعيل)ى مەمكەداو ناوھەشى دەخواردەو. ھەتا دىمكە ناوھەشى تەواو بوو خۆى و كۆرەكەى تىنوو بوون ھاجەر تەماشای كرد كۆرەكەى دەگەوزى لەعارد. زمان و نىتوى دەجوولان گۆيا روخ دەدا. ھاجەر كەوتە تەنگانەيەكى زۆر. پىت نەكرا بەم ھەپتەتە

تماشای کوره‌کدی بکا هه‌لستا چاوی به‌کیتی صه‌فا کهوت که له‌کیتوه‌کانی تر، له‌و
 نزیکتر بوو چوو له‌سهری راوه‌ستا. رووی له‌بیابان کرد به‌لکی چاوی به‌که‌سیک به‌که‌وی
 هیچ که‌سی نه‌دی پاشان هاته خوارئ له‌صه‌فا. دامه‌نی کراسی هه‌لکرد نه‌وه‌ک پی‌ی تی
 بالئ. وه‌کو انسانئکی زۆر ماندوو شه‌که‌ت غاریدا هه‌تا شیوه‌کدی بری گه‌یسته‌کیتی
 مه‌روه له‌سهر نه‌ویش راوه‌ستا تهماشای کرد به‌لکی که‌سیک ده‌بینی هیچ که‌سی نه‌دی.
 له‌نه‌نجام هه‌فت جار له‌به‌ینی صه‌فاو مه‌روه نه‌م هاتوچۆیه‌ی کرد. «ئنجا گه‌یشتینه‌ سهر
 هه‌دیث».

٨٥٦: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ فَلَمَّا لَكَ سَعْيُ النَّاسِ بَيْنَهُمَا.

تەرجەمه

٨٥٦: ده‌گێته‌وه له‌کۆری عه‌باس ره‌زای خودای لی بی. پی‌تغه‌مه‌هر (د) فه‌رمووی له‌به‌ر
 هاتوچۆی هاجه‌ر که‌وت جار له‌به‌ینی صه‌فاو مه‌روه. عاله‌میش هاتوچۆ ده‌کا پاشان وه‌کوو
 له‌مه‌روه به‌دیاره‌که‌وت جاری دوا‌یی گوئی له‌ده‌نگیک بوو. خۆی به‌خۆی گوت ووس. پاشان
 گوئی بۆ راگرت. ده‌نگه‌کی گوئی لی بوو. هاجه‌ر گوئی نه‌وا گویم لی به‌ نه‌گه‌ر له‌هانام
 پی‌ی. پاشان له‌ناکاو چاوی پی که‌وت. جویرائیل سه‌لامی خوای لی بی له‌جیگه‌ی زه‌مه‌زم
 به‌پاژنه‌ی خۆی عاردی قورکردوو وه‌ ناوی لی په‌یدا بوو. هاجه‌ریش به‌ده‌ست بۆ ناوه‌که‌ هه‌ر
 خه‌ریک بوو هه‌وزیک په‌یدا بکا. خۆی به‌خۆی ده‌گوت ناوا قۆزی بکه‌ ناوا بیکه‌ به‌هه‌وز.
 به‌مست ناوی هه‌لده‌گرت ناوه‌که‌یش به‌خۆشی ده‌هاته ده‌ری له‌پاش گویم لی‌دانی (ئنجا
 گه‌یشتینه‌ سهر هه‌دیث).

٨٥٧: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى يَرْحَمُ اللَّهُ أُمَّ إِسْمَاعِيلَ لَوْ تَرَكْتُ زَمْزَمَ. أَوْ قَالَ
 لَوْ لَمْ تَغْرِفْ مِنْ أَلَمٍ لَكَانَتْ زَمْزَمُ عَيْنًا مَعِينًا.

تەرجەمه

٨٥٧: کۆری عه‌باس گوئی - ره‌زای خودای لی بی پی‌تغه‌مه‌هر (د) فه‌رمووی خودا په‌حم
 به‌دایکی اسماعیل بکا. گه‌ر وازی له‌زه‌مه‌زم به‌ینیایه‌. یاخۆ فه‌رمووی. نه‌گه‌ر گوئی
 له‌ناوه‌که‌ نه‌دا‌بوایه‌ ناوی زه‌مه‌زم له‌سهر عارد ده‌رۆشت نه‌ده‌بووه‌ بیر. ئنجا هاجه‌ر له‌ناوه‌کدی
 خواره‌وه‌و مه‌مکی به‌مناله‌کدی دا. پاشان جبریل پی‌ی گوت ئیوه‌ مه‌ترسین نه‌تۆ نه‌ نه‌وه‌ی

اسماعيل كه به فيرۆ بچی. خانووی خودا لیتریه. نهم کورپه خۆی و باوکی نهم خانووه دروست دهکهن. خودا خه لکی نهم خانووه به هیلاک نادا. که عبهش بهرز بووه له عهرد وه کوو ته پۆلکه لافاوی. باران نه گهر راست و چه پی ده گرت به لام بهرزایی خۆی چه سپاو بوو ننجا هاجهر له سهر نهم حاله ته دهوامی کرد. له جیاتی خواردن و خواردنهوه به ناوی زهمزمه دژیا. ههتا کاتیک عه شیره تی کوچه ری (جورهوم) که یه مهنی بوون. له ریگای (گه داندهوه) که له سهرهوهی مه که که یه. هاتن له خوارهوهی مه که که دابه زین وه کو دیتیان. تهیر به شیوه یه که ده گهران و هاتوچۆیان ده کرد - ههروه کوو ناو هه بێ له م ناوه. گوتیان نهم تهیرانه له سهر ناو یک ده وهره ده کهن. له میژیش نی یه ئیمه هاتوینه نهم نه تراف و ناوه هیچ ناو نه بووه قاصدیک واته یه که کیان نارد یان دوو کهس بۆ زانینی هه بوونی ناو. ناویان دۆزیه وه گه رانهوه خه بهریان دا ناو هه یه. قه ومه که بۆسهر ناو هاتن دیتیان دایکی اسماعیل له سهر ناو بوو پی یان گوت ئیزن ده دهی ئیمه لای تو دابه زین گوتی به لێ: به لام ئیوه هیچ هه قتان به ناو نی یه عنی ناوه که عانه به منه. ننجا گه یشته سهر هه دیت.

٨٥٨: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. فَأَلْفَى ذَلِكَ أُمُّ إِسْمَاعِيلَ وَهِيَ تُحِبُّ الْأَنْثَى.

تهه رجه مه

٨٥٨: کورپه عه باس گوتی پیغه مبه ر (د) فهرمووی قهومی جورهوم دیتیان دایکی اسماعیل پی ی خۆشه نه نیس و جیرانی هه بێ له م چولاتی و بی ره فیه ده رچی. ننجا نه وان له وی دابه زین و مانده وه. ناردیشیان چهند تیره ی تریش له جورهوم هاتنه مه که. ههتا چهند تیره ی جوژه جوهر له وی کو بوونه وه اسماعیلیش گه وهره بوو وه کو بلوگی بوو له وان باشتەر فیتری عه ره بی بوو وه له جوانی و ریکی و لێ وه شاهوویی له وان لێ وه شاهووترو جوان تر بوو ژنیکیان له خۆیان لێ ماره کرد دایکیشی هاجهر وه فاتی کرد. له پاش ژن هیتانی اسماعیل ابراهیم بۆ زانینی نه حوالی یان هاته مه که که اسماعیل له مال نه بوو له ژنه که ی پرسی اسماعیل له کوئی یه گوتی: بۆ راو چووه رزقیک په یدا بکا پاشان پرسی نه حوالتان چلونه ژنه که گوتی ئیمه به شه رین زۆر له ته نگاوه یین زۆر ناره زایی ده ریری. ابراهیم فهرمووی وه کوو میتردت هاته وه سه لامی پی ی بگه ینه پی ی بلی عه ته به ی ده رگی بگۆزی. وه کو اسماعیل هاته وه بۆنی باوکی خۆی له مالی خۆی ههست پی کرد به ژنه که ی گوت هیچ کهس هاتووته ئیتره.

گوتی به لئ: پیره مپتر دیکه بهم ته رزهو بهم رهنگه هات له توی پرسی له من. منیش گوتم بۆ پهیدا کردنی رزق تیک بۆ راو چوو په پاشان پرسی نه حوالتان چۆنه گوتم زۆر بهر نه پاشان بهر هیچمان نییه. اسماعیل گوتی هیچ قسه ی رانه سپارد. گوتی با. فهرمانی پتی کردم سه لام به اسماعیل بگه یه نه. عه ته به ی ده رگه ی خوی بگۆزی. اسماعیل گوتی نه مه باو کم بوو نه مری پتی کردوو مه من تو طه لاق بدهم. ننجا هه لسته بهر وه مالی باوکی خوت. ننجا نهوی ته لاق دا ژنتیکی تری هیتا له پاش چهند وه قستیکه جارتیکی تر ابراهیم به سهر لیدان ته شریفی هیتاوه مه ککه. دووباره اسماعیل له مال نه بوو. چونکی بهر وژ نیشو کاری هه راو بوو له نه حوالی اسماعیل له ژنه که ی پرسی. ژنه که پتی گوت بۆ پهیدا کردنی رزق تیک بۆ راو چوو فهرمووی نه حوالتان چۆنه. ژنه که گوتی نه حوالمان زۆر باشه زۆر له خوشیداینه سوپاس و ستایشی خودای کرد. ابراهیم فهرمووی خواردنتان چیه گوتی گوشت نیچیره گوتی نه دی خواردنه و تان چیه گوتی ناوه. ابراهیم گوتی یاخودا گوشت و ناویان بۆ بگێری به خێرو سوود (لیره گه یشتینه حدیث).

٨٥٩: قال النبي صلى الله تعالى عليه وسلم وكنم يكن لهم يومئذ حبا ولو كان لهم دعا لهم فيه.

تهرجه مه

٨٥٩: پتغه مبهه (د) فهرمووی نه وه قته هیچ دانه وێله یان نه بوو نه گهر دانه وێله یان هه بوايه دوای دانه وێله شی بۆ ده کردن. ننجا له بهر دوای ابراهیم سه لامی خوی لئ بی کور ی عه باس فهرمووی هیچ که سیتک بهرده وام نابی له سهر ناوو گوشت له غهیری مه ککه که تووشی نه خوشی و زگ نیشان نه بی - مه گهر له مه ککه نه بی: به لام له مه ککه له سهر خواردنی گوشت و ناو بهرده و امیش پتی تووشی زهره ر نای.

پاشان ابراهیم به ژنه که ی گوت سه لام به اسماعیل بگه یه پتی بلتی ناگاداری عه ته به ی ده رگه ی خوی بی. وه کو اسماعیل هاته وه گوتی هیچ که س هاتوته نیره گوتی به لئ: شت ختیکه هه یه نه شیرین و به هه یه نه پسیاری توی کرد له من منیش خه بهرم پتدا پاشان گوتی نه حوالتان چۆنه گوتم نه حوالمان زۆر باشه پاشان قسه یه کیشی را سپاردوو فهرمووی سه لام به اسماعیل بگه یه نه ناگاداری عه ته به ی مالی خوی بی. اسماعیل گوتی نه مه باو کم بووه. عه ته به ی خانوش نه توی فهرمانی پتی کردوو مه تو ته لاق نه ده زۆر لای من به شه ره ف و به قه در بی ننجا نه و ژنه ده کور ی له حه زه ته اسماعیل بوو گوتراوه نه م

خیزانه‌ی اسماعیل ناوی - په‌غله - بووه. کچی مه‌خامی کوری عه‌مری جورهمی بوو
 گوتراویشه ناوی سامه‌ی کچی موه‌له‌هل بووه گوتراویشه ناوی به‌شامه‌ی کچی موه‌له‌له‌لی
 کوری سه‌عدی کوری عه‌وف بوو گوتراویشه ناوی - عاتیکه - بووه.

پاشان ابراهیم نه‌وه‌نده ماوه‌ی که‌خودا نیراده‌ی له‌سهر بوو نارامی گرت نه‌هاته‌ود لایان
 له‌پاشان له‌پاش نه‌و ماوه‌یه ابراهیم هات دیتی اسماعیل باسکه تیریک‌کی ر‌تیک ده‌خست
 ل‌تر داریکی گه‌وره له‌نزیک بیرری زه‌مزهم وه‌کوو چاوی به‌باوکی که‌وت ب‌ولای چوو
 چاکوخ‌وشی کرد ده‌ستی ماچ کرد و ده‌ستی یان له‌ملی یه‌ک کرد پاشان گوتی نه‌ی اسماعیل
 خودای گه‌وره به‌کاریک فه‌رمانی پ‌ن کردومه گوتی نه‌وی خودای ت‌ر فه‌رمانی پ‌ن کردوی
 بیکه. ابراهیم گوتی توش یاریده‌م بده. گوتی یاریده‌ت ده‌ده‌م. گوتی خودا فه‌رمانی پ‌ن
 کردومه. من ل‌یره خان‌تیک دروست بکه‌م نیشاره‌ی وه‌بال ته‌پ‌ولکه به‌رزه‌که‌ی سور کرد که
 ناوی باران ده‌روپشتی ق‌ز‌کرده‌بو وه‌کو وای گوت ابراهیم و اسماعیل بناغه‌ی دیواری
 که‌عبه‌یان بلند کرد. اسماعیل به‌ردی ب‌و ده‌هینا ابراهیمیش دیواری ده‌کرد. ه‌تا دیواره‌که
 نه‌مه‌نده بلند بوو له‌عارد ده‌ستی نه‌ده‌گه‌یشته سهر دیوار. تنجا اسماعیل نه‌م به‌رده‌ی
 مه‌قامی ب‌و ه‌یتا ابراهیم له‌سهر راه‌وستا دیواری ده‌کرد اسماعیلیش به‌ردی پ‌ن ده‌دا
 ده‌شیانگرت ه‌ردویان [رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ].

۸۶۰: عَنْ أَبِي ذَرٍّ (ض) قَالَ قَالَ يَارَسُولَ اللَّهِ أَيُّ مَسْجِدٍ وَضِعَ فِي الْأَرْضِ أَوَّلَ
 قَالَ الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ قَالَ ثُمَّ أَيُّ قَالَ الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى قُلْتُ كَمْ كَانَ بَيْنَهُمَا قَالَ
 أَرْبَعُونَ سَنَةً ثُمَّ إِنَّمَا أَدْرَكَكَ الصَّلَاةُ بَعْدُ فَصَلِّ فَإِنَّ الْفَضْلَ فِيهِ.

ته‌رجه‌مه

۸۶۰: ده‌گ‌ت‌ر نه‌وه له‌ئهب‌و ده‌ری غفاری (ره‌زای خ‌وای لی بی) گوتی به‌پ‌ت‌غه‌م‌به‌رم گوت
 (د) گوتم نه‌ی پ‌ت‌غه‌م‌به‌ری خودا له‌پ‌ت‌ش هه‌موو ش‌ت‌یک کامه مزگه‌وت‌یک بوو دانرا له‌سهر
 عارد فه‌رم‌ووی مسجد الحرام (یه‌عنی که‌عبه). گوتی پ‌ت‌م گوت: پاشان کامه. فه‌رم‌ووی
 مسجد الاقصی (یه‌عنی بیت المقدس) پ‌ت‌م گوت ماوه‌ی کات له‌به‌ینی ه‌ردوو ب‌نایان چه‌ند
 بوو. فه‌رم‌ووی چل سال له‌پاش نه‌م دوو مزگه‌وته له‌ه‌ر ج‌ت‌گایه‌ک نو‌ت‌ز‌بوو نو‌ت‌ز‌ی خ‌وت بکه
 گه‌وره‌یی له‌کردنی نو‌ت‌زه هه‌موو عارد ب‌وت‌و مزگه‌وته. گوت‌راوه له‌هه‌موو دونیا خان‌تیک
 له‌که‌عبه به‌شه‌ره‌ف‌تر نی‌یه چونکی نه‌وی فه‌رمانی به‌دروست کردنی کردوه خودایه
 راگه‌ت‌نه‌رو نه‌نداز یاری ج‌برائیل نه‌مه‌ینه سه‌لامی خ‌وای لی بی. وه‌ستای ب‌نایه‌که‌ی

خوشه‌یستی خودایه. خه‌لفه‌و به‌رده‌ستی کهری له‌کاتی دروست کردن اسماعیل کوری ابراهیمه س‌لامی خویان لئ بی وه‌ک‌وو دروست کردنی که‌عبه ته‌واو بوو. حه‌زرتی جویرائیل رتوشوونی حه‌جی هه‌موو به ابراهیم گوت. پاشان ابراهیم له‌س‌ر به‌ردی مه‌قام پ‌اوه‌ستا بانگی کرد نه‌ی خه‌ل‌کینه وه‌رن بۆ بانگی خودای خوتان پاشان ابراهیم و اسماعیل پ‌اوه‌ستان له‌عه‌ره‌فه‌و جیگا‌کانی تری پ‌اوه‌ستان. حه‌زرتی سارا خاتونیش له‌شامه‌وه هات هه‌موو یان نه‌و س‌اله حه‌جی خ‌زبان کرد به‌یه‌که‌وه دووباره گه‌پانه‌وه بۆ شام له‌وئ هه‌ردو‌ویان چوونه (دار النعیم) س‌لامی خویان لئ بی «امِتنی علی طاعتک ورضاک بجاهم عندک یا ارحم الراحمین». واته خودایه بمان مرته له‌س‌ر خواپه‌رستی و رازی بوونی خ‌وت له‌بۆ خاتری ابراهیم و اسماعیل و ساره خاتون نه‌ی له‌هه‌موو که‌س به‌میهره‌بان تر. نه‌مه دوعای دانهری نه‌م په‌رتوکه‌یه.

۸۶۱: عَنْ أَبِي حَمِيدٍ السَّاعِدِيِّ. قَوْلُوا لِلَّهِمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ.

ته‌رجه‌مه

۸۶۱: ده‌گیت‌په‌نوه له‌ئه‌به‌وو حه‌میدی ساعدی که‌ناوی عبدالرحمن بوو (په‌زای خودای لئ بی) ته‌ص‌ابه‌کانی پیت‌غه‌مبه‌ر (د) به‌پیت‌غه‌مبه‌ریان گوت نه‌ی پیت‌غه‌مبه‌ری خودا چل‌ن صه‌له‌وات له‌س‌ره تو لئ به‌دین فه‌رمووی بلین اللهم صل علی محمد وازواجه... الخ.

۸۶۲: عَنْ إِبْنِ عَبَّاسٍ (ض) إِنَّ أَبَاكُمَا كَانَ يَعُوذُ بِهَا إِسْمَاعِيلُ وَإِسْحَاقُ أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ غَيْرٍ لَأَمَةٍ.

ته‌رجه‌مه

۸۶۲: ده‌گیت‌په‌نوه له‌عبدالله‌ی کوری عه‌باس په‌زای خودای لئ بی گوتی پیت‌غه‌مبه‌ر (د) دوعای پاراستنی له‌س‌ر حه‌س‌ن و حسین ده‌خویند. ده‌شی فه‌رموو باوکتان یه‌عنی باپیره گه‌وره‌تان که ابراهیمه بۆ اسماعیل و اسحاق بۆ پاراستنیان نه‌م دوعایه‌ی به‌سه‌ردا ده‌خویندن ده‌یگوت ئی‌وه ده‌پارتیزم به‌موت‌له‌قی به‌ته‌واوی قسه‌ی خودای پیت‌روزو به‌سوودو شافی و کاملی خودا له‌هه‌موو شه‌یتانی‌کو حه‌یوانیکی به‌ژه‌هر و هه‌موو چاو‌یکی پیس. (ش) تامه‌ وهامه‌ ولامه‌ به‌تاو به‌های ساکنه هاتوه.

۸۶۳: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) نَحْنُ أَحَقُّ مِنْ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى. قَالَ أُولَئِكَ ثُبُورٌ قَالَ بَلَىٰ وَلَكِنَّ لِيُطْمَئِنَّ قَلْبِي. وَيَرْحَمُ اللَّهُ لَوْطًا لَقَدْ كَانَ يَأْوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ وَلَوْ لَبِثْتُ فِي السَّجْنِ طَوْلَ مَا لَبِثَ يُوسُفُ لَأَجَبْتُ الدَّاعِيَ.

تەرجەمە

۸۶۳: دەگێڕنەوه لە ئەبو هورەیره ڕەزای خودای ئێ بێ یتەغەمبەر (د) فەرمووی بە تەواضع و شکاندنی خۆی. نیتە لایق تر بووین شکمان هەبێ لە تەواوی تەوانایی خودا لە ابراهیم سەلامی خوای ئێ بێ (وەکو چاوی بە کە لاکی کەرێک کەوت لە دەم بەحر فەرە درابوو. لێشی وورد بوو نەم کە لا کە لە کاتی هەلچوونی دەریا - حیدواناتی دەریا ئەمە خۆن. لە کاتی هاتنە خوارەوی دەریا حەیاناتی درندە عاردی ئەمە خۆن لە پاش ئەوانیش مەل (تەیر) ئەمە خۆن و ئەفرین گوتی ئەمە بەختیوەری من. نیشانم بەهە چلۆن تۆ مردوو زیندوو ئەکەیتەوه. خودای گەرەش فەرمووی چما (۱) تۆ باورپناکەم کە من تەوانام لەسەر زیندوو کردنەوهی مردوان و لەسەر هەرچی ئیرادەش بەکم گوتی بەتێ: باور دەکەم بێ شک و گومان کە تۆ مردوان دووبارە زیندوو ئەکەیتەوه» بەلام حەزە کەم بەچاوی خۆم ببینم هەتا دێم نارام بگرم لە ژێر حوجەتی بورهانی و حوجەتی عەیانێ جوولانەوهی بێ نەکرێ». نوویش ڕەحمەتی خودای ئێ بێ حالی وابوو لە هەموو ناخۆشی بەک اعتمادی هەر لەسەر پاراستنی خودابوو. کەچی لە کاتی مەلاتکەمە ئێ میوان بوون بۆ لەناوێردنی قەومە کەمە: گوتی کاشکی خۆم پاراستنی میوانەکانی خۆم بێ بکرا بایە لە قەومی خۆم. یا پەنام بێردایە بەر هێزدارێک بۆ پاراستنیان وە ئەگەر من دەوام بویایە لە حەپسخانەم ئەو چەند سالانەم کە یوسف دەوامی تیا کرد جێ بە جێ بە قەسەم ناردراوی پاشام دەکرد ئەهاتە دەریا لە حەپسخانە (وەکو یوسف نەم دەگوت [ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاَسْأَلْهُ مِثْلَ النُّسُوءِ]. اللّٰتِي

(۱) (ش) حەزەرتی ابراهیم سەلامی خوای ئێ بێ کە بەخودای گوت دەلێ: آرنی کیف تحیی الموتی؟. لەبەر شک نەبوو نیشامی شافعی لەمە عەنای نەم حەدیشە فەرمووی شک دەرەق بە ابراهیم سەلامی خوای ئێ بێ مەستەحیلە چونکی ئەگەر بۆ شک ڕێگا هەبایە بۆ سەر یتەغەمبەرەن من لایق تر بووم شکم هەبێ لە ابراهیم دیار بوو لە پەیمانێ قەسەم خودا! ابراهیم شکم نەبوو. مەنیش هیچ شک و شەرەم نەبە لەسەر تەوانای خودای گەرە لەسەر زیندوو کردنەوهی عەلەم یەعنی بە بەلگە دەمە هێتمەوه بەنەبوونی شکم خۆم کە ابراهیم سەلامی خوای ئێ بێ بە -طریق الاولی- هەندەم بەک ذەرە شکم نەبوو چونکی ئەو خۆشەویستی خودابوو- زۆر بەباوەریو بەڕێزبوو باوکی چەند هەزار یتەغەمبەر بوو.

قَطَعْنَ اَيْدِيَهُنَّ] پاشان بچمه لای پاشا بهلکی زو له زیندان نه هاتمه ده ری.

(ش) نهمه مددحه بۆ یوسف به تالوکه نه کردنی بۆ نه جاتی له زیندان یه عنی له سه ره خۆ به وقار بوو». فەرمووده ی پیتغه مبه ر له م هه دیشه هه رستی فقه ره (به رگه) له به ر ته واضع بوو نه گه رتا به ده لیلی نایه تی [فه داهم افته ده]. هه رچه ند صفاتی چاکه په ووشتی باش له ده موو پیتغه مبه ران هه بوو له پیتغه مبه ر (د) مه وجود بوو.

۸۶۴: عَنْ سَلَمَةَ (ض) إِرْمُوا بَنِي إِسْمَاعِيلَ فَإِنَّ آبَاكُمْ كَانَ رَامِيًا وَأَنَا مَعَ بَنِي قُلَانٍ. فَأَمْسَكَ أَحَدُ الْفَرِيقَيْنِ بَأَيْدِيهِمْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا لَكُمْ لَأْتَرْمُونَ فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ نَرْمِي وَأَنْتَ مَعَهُمْ قَالَ أُرْمُوا وَأَنَا مَعَكُمْ كُلَّكُمْ.

ته ره ده

۸۶۴: ده گێر نه وه له سه له مه ی کور ی نه کو هه ره زای خودای لی بی گوتی پیتغه مبه ر (د) به لای چه ند که سانی تکه له قه بیله ی نه سلم دا ره ت بوو تیریان - به نیشان ده هاویش ت بۆ موسابه قه. پیتغه مبه ر (د) فەرمووی تیریاوێن نه ی کورانی اسماعیل چونکی باوک تان به راستی تیرانداز بوو وه منیش له گه ل فلان کو مه ل دام. کو مه له که ی تر نیتر چی دی تیریان نه هاویش ت پیتغه مبه ر (د) فەرمووی بۆچی تیرناوێن گوتیان. نه ی پیتغه مبه ری خودا ئی مه تیریاوێن تۆش له گه ل نه واندایی. فەرمووی تیریاوێن من له گه ل هه مووتان دام. به نه ولادی اسماعیل قسه ی له گه لیان کرد چونکی اسماعیل باپیره گه وره یان بوو.

۸۶۵: عَنْ ابْنِ عُمَرَ (ض) الْكَرِيمُ ابْنُ الْكَرِيمِ يُوسُفُ ابْنُ يَعْقُوبَ ابْنِ اسْحَاقَ ابْنِ اِبْرَاهِيمَ. عَلَيْهِمُ السَّلَام.

ته ره ده

۸۶۵: ده گێر نه وه له عبده لله ی هه زه ره تی عومه ر په زای خودایان لی بی گوتی پیتغه مبه ر (د) فەرمووی که ره یی کور ی که ره یی کور ی که ره یی کور ی که ره یی یوسف ی کور ی یه عقوب ی کور ی نیسحاق ی کور ی ئیبراهیم بوو. سه لامی خوای لی بی.

(ش) خاوه نی په رتووک ی (که وا کب) گوتی تی که ره یی که سه ی تکه خیر و چاکه ی زۆری هه زه ره تی یوسفیش له گه ل په ووشتی باش و گه وره یی پیتغه مبه رابه تی و پاشایه تی به عه دل و چاکه ی به ره چه له ک کور ی سێ پیتغه مبه ران بوو. سه لامی خوایان لی بی.

۸۶۶: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) إِنَّمَا سُمِّيَ الْخَضِرُ أَنَّهُ جَلَسَ عَلَى قُرْوَءٍ بَيْضَاءَ فَإِذَا هِيَ تَهْتَزُّ مِنْ خَلْفِهِ خَضِرَاءَ.

تەرجەمە

۸۶۶: دەگێڕنەوه لەئەبو ھورەیرە ڕەزای خودای لێ بی. گوتی پێغەمبەر (د) فەرمووی بەراستی بەھەزەرەتی (خدر) گوترا [خَضِر] چونکی دانیشت لەسەر عەردیکی ڕووتوین گیا پاشان لەناکاو دیتی لەپشت خۆی عەردەکە دەھەژنی لەگیاو سەوزایی.

(ش) ئەگەر نا ناوی -بەلیابۆ کۆری مەلکان کۆری فالخ کۆری عامر کۆری سالخ کۆری ارفحنشد کۆری سام کۆری نوح لە فەتح گوتیتی لەسەر ئەم اعتبارە لەدایک بوونی (خدر) لەپیش ابراھیم بوو چونکی ئەیتە نامۆزای باپیری ابراھیم سەلامی خوای لێ بی. لەپێغەمبەراییەتی (خضر) چەند ڕایەک ھەیە لای ھەندیکان بەدەلیلی گوتی [وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي] پێغەمبەر بوو چونکی مەعنای وایە وەحیم بۆ ھاوتوو. وەلام دراوەتوو لەلایەن ئەوانە دەلێن پێغەمبەر نییە دەلێن احتمال ھەیە وەحی بۆ پێغەمبەری زەمانی خۆی ھاوتوو کە فەرمان بە (خدر) بکا ئەم ایشانە بکا کە لەسورە -کەھف دایە. احتمالیش نابێتە دەلیل لەسەر ژيانیشی چەند ڕایەک ھەیە. ئیمامی نەووەوی گوتیتی بەشی زۆری زانایان لەسەر یەک بوونی ڕای گەورەکانی مەزھەبی (صوفیە) وەکو ابراھیم کۆری نەدھەم وە بشیری حافی و مەعروفی کەرخێ و سری سەقەطی و جونەیدو عمر کۆری عبدالعزیز ماوہ بەلام بوخاری بەوہ فاتی -سورہ - جازمہ- وەکو ابراھیمی حەری و ابو بکر کۆری عەریبی و کۆمەلەیکە لەوانە زانای حەدیش بەدەلیلی ئەم حەدیشی ڕابردوو کە پێغەمبەر (د) لەدوایی ژیانە فەرمووی [لَا يَبْقَى عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ بَعْدَ مِائَةِ سَنَةٍ مِمَّنْ هُوَ عَلَيْهَا الْيَوْمَ أَحَدٌ]. بەلام وەلام دراوەتوو لەکاتی گوتنی ئەم حەدیشە. خدر لەسەر بەحر بوو. چەند وەلامی تریش لەمەپیش چونکی نووسراو ڕابورد زیاتر درێژە پێدان بێزارێ پەیدا دەکات. نەجا لای قسەدی راست ھەزەرەتی (خدر) ماوہ (۱).

(۱) بۆیە لەناو کوردەواری باوہ (خدری) زەندە واتە ھەر زیندووہو ماوہ.

۸۶۷: عن جابر (ض) عَلَيْكُمْ بِالْأَسْوَدِ فَإِنَّهُ أَطْيَبُ قَالُوا أَكُنْتَ تَرعى الغَنَمَ قَالَ وَهَلْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا وَقَدْ رَعَاهَا.

تەرجەمە

۸۶۷: دەگێڕنەوه لەجابر پەزای خودای لێ بێ. گوتی ئێمە لەخەمدەت پێتخەمبەر بووین لە - مر الظهران- بەری داری ئەراکمان دەچنی بۆ خواردن پێتخەمبەر (د) فەرمووی. بەو ئەصحابانەی لەخەمدەتی بوون کامەدی پەشە لێ بکەنەوه. چونکی پەشەکە خۆشترە. گوتیان ئەو پێتخەمبەری خودا چما تۆ شوانیت کردووه (چونکی شوان ناگادارتێن لەجۆرەکانی بەری ئەراک). فەرمووی هەر پێتخەمبەرێک شوانی کردووه.

(ش) هەتا لەبەختیوکردنی حیوانات بچیتە سەر بەختیوکردنی انسان. بەشوانی نەفسی انسان فێتری دل فرەوانی و خۆ بەگەورە نەزانی دەبی دلی ساف دەبی لەبەر ئەوەی زۆر لەچۆلی و بیابان دا دەمینیتەوه لەپێش ئەم حیوانە بەستەزمانە.

۸۶۸: عَنْ أَبِي مُوسَى (ض) كَمَلٌ مِنَ الرِّجَالِ كَثِيرٌ وَلَمْ يَكْمَلْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا أَسِيَّةُ امْرَأَةِ فِرْعَوْنَ وَمَرْيَمُ بَنَتْ عِمْرَانَ وَأَنْ فَضَّلَ عَائِشَةُ عَلَى النِّسَاءِ كَفَضَلَ الثَّرِيدُ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ.

تەرجەمە

۸۶۸: دەگێڕنەوه لەئەبو موسی عبدالله کۆپی قەیسێ ئەنصاری پەزای خودای لێ بێ. گوتی پێتخەمبەر (د) فەرمووی لەپێتاوان زۆربوون بەانسانی تەواو لەژنان انسانی تەواو. ئەبوو ئاسیدی ژنی فیرعەون و مەریەمی کچی عمران نەبی شەرەف و گەورەیی عائشەیش لەسەر ئافەرەتان وەکوو شەرەف و گەورەیی گۆشتاواو نانە یەعنی مەرهەگەیه لەسەر خواردنەکانی تر.

(ش) دەگێڕنەوه کە اجماع لەسەر ئەبوونی پێتخەمبەرایەتی لەژنان. بەلام لای ئەشعەری شەش ژن پێتخەمبەر بوونە ۱- حەووا. ۲- سارە. ۳- دایکی موسی (ناوی بوخاڤد بوو). ۴- ھاجەر. ۵- ئاسیا. ۶- مەریەم. دەلیلە کە مەلاکە ھاتووتە لایان پیوھەش لای ئەو ھاتنی مەلاکە یە بەھوکمیەک لەفەرمانی کردن و نەکردنی شتێک یان ناگادار کردن بەشتێک بۆ ھەندیکیان قورئان باسی ایحا دەکا واتە خستە ناو دل یان سرووش وەکو ئەم نایەتە فەرمووتی [وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَى] . وە لەپاش باسی مەریەم و

پیغمبران قورئان فەرموویتی [أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ]. مەریە میس ئەگەر ئەم ھەموو ھە. وە بۆ (اسیا) قورئان راست و راست نالێ بەلام استدلال کراوە بەباس کردنی ئەم ھەدیشە کە ناماژە (اشارە) دەکا بە -زۆر تەواوی- اسیا و مەریەم. بەم تەرزە تەواوترینی نەوێ انسان پیغمبەرن پاشان ئەولیا و صدیق و شوھەدان. واتە خواپەرست و خواپەرست زان و شەھیدەکان. ئەگەر ئەم دووانە پیغمبەر نەبن لازمی ئەزنان وەلیو صدیقو شەھیدە نەبێ. کە لە راستیشدا ئەم صفاتانە لە زۆر ئزان مەوجودە کەواوە [کَانَتْ] ھەدیت دەلی ئەگەشتە پلە و روتبە پیغمبەرایەتی ئەم دووژنە نەبێ. چونکی ئەگەر ئەم ھەدیشە ھەصری صفەتی صدیقیو ویلایت و شەھادەتی بکراوە ئەم دووژنە راست نەبوو لەبەرئەوێ زۆر ئنی تریش ئەم صفەتانەیان ھەبوو جگە ئەم دووژنە. دەلیلی اجماعیش لەسەر قەدەغەبوونی پیغمبەرایەتی ئەزنان ئەم نایەتە [وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا]. ئەمەش نابێت بەلگە چونکی مەبەست پیغمبەرایەتی بەلگەش پووی لەناردنە کەھیچ یەکیش ئەم ئزانە داوا پیغمبەرایەتیان نەکردوو [بەزاراوەی زاناکانی ناداب و گەستوگۆ (مناظرە) بەم تەرزە دەلیلە دەلێن بێ تەقریبە -واتە نزیک خەرەو نەبێ.

۸۶۹: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (ض) مَا يَنْبَغِي لِعَبْدٍ أَنْ يَقُولَ إِنِّي خَيْرٌ مِنْ يُونُسَ ابْنِ مَتَّى.

تەرجەمە

۸۶۹: دەگێرێنەو لەعبداللهی کۆری عبباس پەزای خودایان لێ بی پیغمبەر (د) فەرمووی لێ وەشاو نەبێ بۆ ھیچ بەندەیک کە بلێ من باشترم لەیونس کۆری مەتا. (واتا یونس پیغمبەر).

(ش): گوتراوە ئەم ھەدیشە بۆی یونسی تایبەت کردوو بەگوتن لەبەر ترس لەکەستیک گۆی لەچیرۆکە کە بێ نەوێک دەرھەق بەیونس نوقسانیک بچیتە دلی. نسبەتی وەبال باوکی دا بۆ پە لەسەر ئەوانە کە دەلێن مەتا دایکی بوو. مەبەستی پیغمبەرش تەواضع بوو ئەم قەسە بە ئەگەر لەپاش زانیی بووی کە ھەر خۆی سید البشر.

۸۷۰: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ خُفِّفَ عَلَى دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْقُرْآنُ فَكَانَ يَأْمُرُ بِدَوَابِّهِ فَيُتْرَكُ الْقُرْآنُ قَبْلَ أَنْ تُسْرَحَ دَوَابُّهُ وَلَا يَأْكُلُ إِلَّا مِنْ عَمَلٍ يَدْرِيهِ.

تهرجه مه

۸۷۰: ده گێڕندهوه له ئه‌بهو هه‌ره‌یه‌ره په‌زای خودای لێ بی گوتی پێغه‌مبه‌ر (د) فه‌رمووێ سوکو ئاسان کرا بۆ داود سه‌لامی خوای لێ بی خوتێندنی زه‌به‌وور به‌م ته‌رزه‌ فه‌رمانی ده‌کرد وولاغی سواری خۆی بۆ بینن ئنجا وولاغه‌که‌ی زین ده‌کرا له‌پێش زین کرانی وولاغه‌که‌ی به‌ته‌واوی زه‌به‌ووری ده‌خوتێند وه‌ نه‌شی ده‌خوارد له‌کاری ده‌ستی خۆی نه‌بی.

(ش) پۆژی یه‌ک زۆی دروست ده‌کرد ده‌فرۆشرا به‌شه‌ش هه‌زار. دووه‌زار بۆخۆی و خێزانی چوار هه‌زاریش ده‌رخواردی ئیسرائیلیه‌کانی ده‌دا. قورطبی گۆتیتی زه‌به‌وور سه‌دو په‌نج سوره‌ته‌ هیچ نه‌حکامی حه‌لال و حه‌رامی تیا نی‌یه‌ جگه‌ له‌ سوپاس و ستایش و نامۆژگاری وه‌ پارانه‌وه‌ نه‌بی ناوازی زۆر خۆش بوو وه‌کویی خوتێندایه‌ انسان و مه‌ل و کیسوی یه‌کانی بیابان گۆی یان ده‌دايه‌. ئه‌م حه‌دیشه‌ به‌لگه‌یه‌ که‌ خودای گه‌وره‌ زه‌مانه‌ درێژه‌ده‌کاته‌وه‌ بۆ هه‌رکه‌ستیک بی‌یه‌وی هه‌ر چلۆنێک شوینی‌یان بۆ نزیک ده‌کاته‌وه‌. نیمامی نه‌وه‌وی گۆتیتی له‌ئه‌ولیا هه‌بوو پۆژی چوار خه‌قی ده‌کرد به‌شه‌ویش چوار خه‌تم. ابو طاهر له‌بیت المقدس شه‌و پۆژ ده‌خه‌قی زیاتر ده‌کرد. شیخ الاسلام کوری ئه‌بی شریف له‌شه‌وو پۆژ یازده‌ خه‌قی ده‌کرد. ئه‌مه‌ ده‌رگا یێکه‌ پێگا نی‌یه‌ بۆ پێ گه‌یشتنی مه‌گه‌ر به‌ به‌ره‌که‌تی خودا نه‌بی له‌حه‌دیث زه‌به‌ووری ته‌عبیردايه‌ به‌ قورئان چونکی کتابی هه‌ر پێغه‌مبه‌ریک قورئانی ئه‌وه‌.

۸۷۱: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (مَنْ لِيَ وَمَنْ لُ النَّاسِ كَمَنْ لِي رَجُلٌ اسْتَوْقَدَ نَارًا فَجَعَلَ الْفَرَّاشُ وَهَذِهِ الدُّوَابُّ تَقَعُ فِي النَّارِ وَقَالَ كَانَتْ إِمْرَاتَانِ مَعَهُمَا ابْنَاهُمَا. جَاءَ الذَّنْبُ فَذَهَبَ بَابِنِ أَحَدِهِمَا فَقَالَتْ صَاحِبَتُهَا إِنَّمَا ذَهَبَ بَابِنُكَ وَقَالَتِ الْآخَرَى إِنَّمَا ذَهَبَ بَابِنُكَ. فَتَحَاكَمَا إِلَى دَاوُدَ فَقَضَى بِهِ لِلْكَبْرَى فَخَرَجْنَا عَلَى سُلَيْمَانَ ابْنِ دَاوُدَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ فَاخْبَرَتَاهُ. فَقَالَ اتُونِي بِالسَّكِينِ أَشْفُؤُ بَيْنَهُمَا فَقَالَتِ الصُّغْرَى لَا تَفْعَلْ يَرْحُمُكَ اللَّهُ هُوَ ابْنُهَا فَقَضَى بِهِ لِلصُّغْرَى.

تهرجه مه

۸۷۱: ده‌گێڕندهوه له‌ئه‌بهو هه‌ره‌یه‌ره په‌زای خودای لێ بی گوتی پێغه‌مبه‌ر (د) فه‌رمووێ صه‌فه‌تی من له‌داواکردنی خه‌لکی بۆ نایینی ئیسلام که‌ له‌ناگره‌زگاریان ده‌کا. له‌گه‌ڵ صه‌فه‌تی نه‌و که‌سانه‌ی که‌ مزه‌خه‌ره‌فاتی دونه‌یا یان بۆ رازاوه‌ته‌وه‌ وه‌ خه‌ریکی کاری پرۆپه‌وچن وه‌کو صه‌فه‌تی پێتاویکه‌ ناگریکی هه‌ل کردبێ له‌شه‌وی تاریک ده‌ورۆشستی خۆی پۆناک

کردېن ټنجا په پووله و حیواناتی ووردیله وه کو پیشکو و میښووله دهوړی لی بدا وه له بهر اکتفانه کردنیان به پړوناکی دهوړیشتی ناگره که له بهر ویستنیان بډ دهوړیونیان له هه موو تاریکی شوو خوځان به پراست و چه پی ناگره که داده دهن هدا له ناخړی ده که وته نیو ناگره که. (ش) نیمامی غه زالی فهرمویتی نهم حیواناتی چاویان کزو زه عیغه وه کو شهریان به سهردا هات لایان وایه له نیتو هژده یک دانه هیچ کونی نی یه تیا قورتار بن ټنجا وه کو چرا هلکرا لایان وایه نهمه کونیکه پړوناکیه کهش له دهوړه وی هژده یه پیتا پیتا بډ ناو پړوناکیه که هډول ده دهن تا له نه نجام تووشی ناگرو سووتان دهن له بهر نه زانینی خوځان. که چی نینسانی زور له وان نه زانتره چونکی نه وان به هډول دانی خوځان تووشی غه زابیتکی دونیا دهن چی به چی دهروا به لام انسان به درپژایی ته مهنی خوځی له هډول دانی ناره زوی نفس دایه. هدا تیا تقوم دهبی و تووشی غه زاب و سووتانی هدا هدا تیه دهبی بیت برانده ریوایدت کراوه گویشی نه بو هوره یه له زمانی پیشوو دووژن هډبون هه رکه سه کورپکی بچووکی خوځی له گه لدابوو گورگ هات کورپکی برد له دوان یه کتیک له ژنه کان بډ ژنه کی تری گوت نه وی گورگ بردی کورپی توو ژنه کی تریش گوتی (نا) کورپی توو بو بډ موحا که مه چوونه لای داوود سه لامی خوی لی بی نه و کورپی که مابوو دایه ژنه گه وره که چونکی له ده ست نه و دابوو. پاشان بولای سلیمان چون هه رکه سی قسه ی خوځی کرد. سلیمان گوتی کتیردیکم بډ بیتن هدا مناله کی نه وی که ماوه بیکه مه دوو پارچه هه ر پارچه یک بډ یه کتیکتان. ژنه بچووکه که گوتی واده که په حمه تی خودات لی بی کورپه که کورپی نه وه. ټنجا سوله یان کورپه کی که هدیه دایه ژنه بچووکه که چونکی به ده لیلی به زه یی هاتنه وی زانی کورپی ژنه بچووکه که یه گوی نه دا دان پیانانی ژنه بچووکه که.

۸۷۲: عَنْ عَلِيٍّ (ض) خَيْرُ نِسَائِهَا مَرِيَمُ ابْنَةُ عِمْرَانَ وَخَيْرُ نِسَائِهَا خَدِيجَةُ.

تله رجه ده

۸۷۲: ده گپړنه وه له حمه زه تی عه لی په زای خودای لی بی پیغه مېهر (د) فهرمووی باشرینی ژنی دونیا له زمانی خوځی مهربمه کچی عمران وه باشرینی ژنانی نه ته وه منیش خه دیجه یه دایکی نیمانداران.

۸۷۳: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. نِسَاءُ مُرَيْشٍ خَيْرُ نِسَائِ رَكْبَيْنِ الْأَبْلِ أَحْنَاءُ عَلَى طِفْلِ وَارْعَاءُ عَلَى زَوْجٍ فِي ذَاتِ يَدِهِ.

تهرجه مه

۸۷۳: ده‌گیتړنه وه له نه‌بو هوره‌یره ره‌زای خودای لټ بی گوتی پی‌تغه‌مبه‌ر (د) فهرمووی ژنی قوړه‌یش باشتړینی نه‌و ژنانه‌ن که سواری ووشر بوونه یه‌عنی باشتړین ژنی عه‌ره‌بن به‌رحم و به‌به‌زیی ترین جنسی ژنن بو منالی خوځیان وه به‌موراعات ترین جنسی ژنن بو می‌تردی خوځیان ده‌ریاره‌ی نه‌مانه‌ت و پارټزگاری مالتی می‌ردیان وه پاراستنی نه‌سراری می‌ردیان.

۸۷۴: عَنْ عِبَادَةَ (ض) مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَدَّهَ لِشَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَإِنْ عَيْسَى عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَوَحَّيَ مِنْهُ. وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ أَنْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ عَلَى مَا كَانَ مِنَ الْعَمَلِ.

تهرجه مه

۸۷۴: ده‌گیتړنه وه له عوباده‌ی کورې صامت ره‌زای خودای لټ بی. گوتی پی‌تغه‌مبه‌ر (د) فهرمووی هه‌رکه‌ستیک به‌زمان بلتی وه به‌دلش باوړې بکا که هیچ په‌رستراوی به‌راستی نی‌یه خودا نه‌بټ که یتکه هیچ هاوېه‌ش و شریکی نی‌یه وه محمدیش به‌نده‌ی خودایه وه پی‌تغه‌مبه‌ری خودایه وه عیساش به‌نده‌ی خودایه وه پی‌تغه‌مبه‌ری خودایه وه کلمه‌ی خودایه به‌مریبه‌می گه‌یاند (یه‌عنی به‌نهمری خودا له‌مهریبه‌م بوو له‌باوک نه‌بوو). وه پروح‌تیک بوو له‌لایه‌ن خودا چونکی مردووی زیندوو ده‌کرده‌وه وه شاهیدیش بدا بټ شک به‌هه‌شت هه‌یه و ناگر هه‌یه خودا ده‌ی خاته نیتو به‌هه‌شتی خوی له‌سدر نه‌و کاره‌ی که له‌سهریووه یه‌عنی نه‌گه‌ر گوناه‌ی گه‌وره‌شی کردبی له‌سدر نهم شاهیدیان‌ه‌ی هه‌تا هه‌تایه له‌ناگر نامینیتته‌وه وه‌کوو (موعت‌زله) ده‌لټن.

۸۷۵: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) لَمْ يَتَكَلَّمْ فِي الْمَهْدِ إِلَّا ثَلَاثَةً. عَيْسَى وَكَانَ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ جُرَيْجٌ كَانَ يُصَلِّيُ جَائِعًا أُمُّهُ فَدَعَتْهُ فَقَالَ أَجِيبُهَا أَوْ أَصَلِّيْ فَقَالَتْ اللَّهُمَّ لَا تُمَيِّتْهُ حَتَّى تَرِيَهُ وَجْهَ الْمَوْمِسَاتِ وَكَانَ جُرَيْجٌ فِي صَوْمَعَتِهِ فَتَعَرَّضَتْ لَهُ امْرَأَةٌ تَكَلَّمَتْهُ فَأَبَى فَأَتَتْ رَأْعِيًا فَأَمَكَّتْهُ مِنْ نَفْسِهَا فَوَلَدَتْ غُلَامًا فَقَالَتْ مَنْ جُرَيْجٌ فَاتَوْهُ فَكَسَرُوا صَوْمَعَتَهُ وَانْزَكَوْهُ وَسَبَّوْهُ فَتَوَضَّأَ وَصَلَّى ثُمَّ أَتَى الْغُلَامَ فَقَالَ مَنْ أَبُوكَ يَا غُلَامَ فَقَالَ الرَّاعِي قَالُوا فَبَنَى صَوْمَعَتَكَ مِنْ ذَهَبٍ قَالَ لَا إِلَّا مِنْ طِينٍ وَكَانَتْ امْرَأَةٌ تُرَضِّعُ ابْنًا لَهَا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ فَمَرُّ بِهَا رَجُلٌ رَاكِبٌ ذُو شَارِفٍ فَقَالَتْ اللَّهُمَّ اجْعَلْ

ابني مِثْلُهُ. فَتَرَكَ ثَدْيَهَا وَأَقْبَلَ عَلَى الرَّكَّابِ فَقَالَ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِثْلَهُ ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى ثَدْيِهَا يَمُصُّهُ ثُمَّ مَرُّ بَأْمَةٍ فَقَالَتْ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ ابْنِي مِثْلَ هَذِهِ. فَتَرَكَ ثَدْيَهَا. فَقَالَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِثْلَهَا. فَقَالَتْ لِمَ ذَلِكَ فَقَالَ الرَّكَّابُ جَبَّارٌ مِنَ الْجَبَّارِينَ. وَهَذِهِ الْأَمَةُ يَقُولُونَ سَرَقْتَ زَنْيْتَ وَلَمْ تَفْعَلْ.

تەرجەمە

۸۷۵: دەگێڕنەووە لەنەبوو هورەیرە پەزای خودای لێ بی ئەویش لە پێغەمبەر دەگێڕتەووە (د) بەم تەرەزە فەرمووی هیچ منالێکی بچووک لەنێو لانک قەسەى نەکردووە سێ کەس نەبێ یەکیان عیسی سەلامی خۆی لێ بی. دووهم لەبەنى اسرائیل پیتاوتیک ھەبوو ناوی (جورەیح) بوو پەرستگایەکی بوخۆی دروست کرد نوێژی تیا دەکرد. پۆتیک دایکی ھاتە لای بانگی کرد ئەویش لەنوێژ داوو. گوتی نازانم نوێژەکە ببێم وەلامی دایکم بەدەمەووە وەیاخۆ نوێژ بکەم. پاشان دایکی گوتی ئەى خودایە ئەى کورێ ھەتا پروی ژنانى فاحشەى نیشان دەدەى. (نەک بەزناکردن) جەرەیحیش لە کلیسەى خۆى خەریکی خواپەرستى بوو ژنتیک شوانى ھەیان بوو ھاتەلای جورەیح قەسەى لەگەڵ کرد کە تەوشى زینای بکا جورەیح ئەى کرد چوو لە شوانتیک سواری خۆى کرد زگی بوو کورپێکی بوو پێیان گوت کێ سواری تۆبوو گوتی جورەیح. خەمى ژنەکە شکایەتیان لای پاشا کرد. وە ھاتنە سەر جورەیح. بەکولینگ و بێل و خاگەناسی کلیسەکەیان لێ تێک دا. جورەیحیان بەجێووی سیاسەت دەرھێنا. جورەیح دەست نوێژی شووشت. دوو رکەت نوێژی کرد چوو لەلای کورپێ ژنەکە (کە بیژی بوو) دەمى لەمەمەک داوو گوتی ئەى کورپە باوکت کێیە؟ وازی لەمەمەک ھێنا بەقەسەھات گوتی باوکم شوانە (ناوی نەھینا) وەکوو ئەم قەسەیان لەم منالە بێست بۆلای جورەیح بەھەلاتن ھاتن دەست و پێیان ماچ کرد گوتیان پەرستگایەکت لەزێر بۆ دروست دەکەین. گوتی نا ھەرەو کوو پیتشوو بۆم لەقور دروست بکەنەو. (سێیەم) ژنتیک ھەبوو. لەناو بەنى اسرائیل کورپێکی لەبەر مەمەک بوو پیتاوتیک بەسواری بەجلکەکی پۆشتەو جوان بەلای دا تێ پەدری گوتی ئەى خودایە کورپێ من وەکوو ئەم پیاوھ لێ بکەى. کورپەکە دەمى لەمەمەک بێی دوعای لەسوارەکە کرد. گوتی یاخو وەکو ئەم سوارەم لێ نەکەى. دوویارە پروی لەمەمەک کردووە مەمەکەکەى دەمێ ئنجال ئێرە نەبوو ھورەیرە فەرموویتى من چاوم لێ بوو بۆ وێنەکێشانی مەمەک مژینی کورپەکە پێغەمبەر (د) نەنگوستی پیرۆزى لەنێو دەمى خۆى نابوو پاشان ژنەکە بەمنالەکەو تەصادوفی جاریەکی بەدناو ھات کە ناسراویو (بەدزو حیز). ژنەکە گوتی یاخو کورپەکەى من وەکو ئەم جاریە

لئی نه کھی. کورہ که ده می له مەمک کرده وه رووی له جاریه کرد گوتی یاخوا وه کوو نەم جاریه م لئی بکھی. ژنه که ووتی ئەمە بۆچی؟ کورە که گوتی سواره که زالمیک بو له پاشایانی کافر. ئەم جاریه ش خەلکی پێی ده لێن دزیت کردووه و زینات کردووه که چی نه دزی کردووه نه زناشی کردووه.

(ش) ئەوانی له ناو لانک قسهیان کردیی نه گەر له م هه دیشه هه رناوی سێ که س هاتووه به لām به هه دیشی تر ثابت بووه. پێغه مبه ر (د) له سه ره تایی له دایک بوونی وه ابراهیم و هه زه ته موسی وه هه زه ته یه حیا وه مه ریه م وه شاهیتدی هه زه ته یوسف له ناو لانک قسهیان کردووه. زۆر که سی تریش وه کوو منالی به رویکی کچی فیرعه ون. وه کو فیرعه ون و سستی دایکه که ی بخاته نیو ناگر گوتی نارام بگره دایه نیحه له سه ر هه قین. وه له حیکایه تی (اخذود) وه کوو ژنیکیان هینا گوتیان یا ده بی کافری یا نه تخته ینه نیو ناگر مناله مه مکه خۆره که ی گوتی دایه خۆت رابگره تو له سه ر هه قی. وه به یه ده قی له موعه یقیبی یه مانی ریاو یه ت کردووه پیاو یکی خه لکی یه مامه که کوپتیکی له دایک بوو هینایه خدمه ت پێغه مبه ر (د) فه رمووی (یا غلام من انا؟) و اتا نه ی کورە من کیم؟.

«قال انت رسول الله» گوتی تو پێغه مبه ری خودای (قال صدقت بارک الله فیک) گوتی راست ده که ی خودا پیرو زت بکات. بۆین وه کوو گه وه بوو پێی گوترا (مبارکه ی یه مامه) واته پیروزی وولاتی یه مامه. به لām باس کردنی ئەم سێ یه له م هه دیشه چونکه ئەم سێ یه ی له م هه دیشه هه ده له لانک بووینه به لām ئەوانی تر که با سمان کرد باسی لانک ناکا بۆین منافات زوونادات له به ینی هه دیشه کانی پیروزی پێغه مبه ر. چونکی ئەم سێ یانه ی مه و جود له م هه دیشه. تایبه تن به لانک له وانی تر قه یدی لانک نامه علومه واته دیار نی یه.

٨٧٦: عَنْ ابْنِ عَمْرِو (ض) رَأَيْتُ عِيسَى وَمُوسَى وَابْرَاهِيمَ فَأَمَّا عِيسَى فَأَحْمَرُ جَعْدُ عَرِيضُ الصُّدْرِ وَأَمَّا مُوسَى فَأَنْتُمْ جَسِيمٌ سَبَطُ كَأَنَّهُ مِنْ رِجَالِ الزُّطِّ.

ته رجه ده

٨٧٦: ده گێته وه له عبده لله ی کوپی عومه ر په زای خودای لئی بی فه رمووی چاوم به عیسی و موسی و ابراهیم که وت. ئەما عیسی یه کێکی سوورو سپی موو به گلترازه و سنگ به رین بوو. وه ئەما موسی پیاو یکی نه سمه رو درێژو راکشاو بوو گۆزا له پیاوه کانی سوودانه له مه پیتش رابوو را ته ماشای من بکه ته ماشای ابراهیم بکه یه عنی وه کوو من بووه.

۸۷۷: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) أَنَا أُولَى النَّاسِ بِابْنِ مَرْيَمَ وَالْأَنْبِيَاءِ أَوْلَادُ عَلَاتِ لَيْسَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ نَبِيٌّ.

تەرجەمە

۸۷۷: دەگێڕێندووە لەئەبو هورەیره رهزای خودای لى بى پێغه مبه‌ر (د) فه‌رمووی من به‌ مناسب‌ترینى كه‌سانم له‌گه‌ڵ هه‌زه‌تى عیسی كۆرى مه‌رده‌م چونكى له‌پێش وجودى من مێژووه‌ ده‌ربوو به‌هاتنى من كه‌ گوتى (ياتى من بعدى اسم‌ه احمد). وه‌ پێگا خۆشكه‌ره بوو قه‌دوا عیدى شه‌ریعه‌تى من له‌دواى زه‌مان تابعى شه‌ریعه‌تى من ده‌بى و ده‌بیسته یارده‌ده‌رى دینى من ئنجا گۆيا من و نه‌و وه‌كو یه‌كترین به‌لام پێغه‌مبه‌ره‌كانى تر وه‌كوو مندالى چه‌ند دایكانن له‌یه‌ك باووك له‌به‌ینى من و له‌به‌ینى نه‌و هیچ پێغه‌مبه‌ر نه‌بوو.

۸۷۸: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) أَنَا أُولَى النَّاسِ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأَنْبِيَاءِ إِخْوَةٌ لِّعَلَاتِ أَمَهَاتُهُمْ شَتَّى وَبَيْنَهُمْ وَاحِدٌ.

تەرجەمە

۸۷۸: دگێڕێندووە لەئەبو هورەیره رهزای خودای لى بى پێغه‌مبه‌ر (د) فه‌رمووی له‌ پیاوێه‌تیکی تر من لى وه‌شاهه‌ترین خه‌لكم به‌ عیسی كۆرى مه‌رده‌م له‌دو نیاو له‌قیامه‌ت به‌لام پێغه‌مبه‌ره‌كانى تر بۆ یه‌كترین له‌چه‌ند هه‌وێ یان دایكه‌كانیان یه‌ك نین دینیشیان یه‌ك دینه‌.

(ش): لهم هه‌دیته‌ پێڕۆزه‌ ته‌شبهیه‌ی ته‌وحیدو اصولی دین کراوه‌ به‌باوک ته‌شبهیه‌ی فروع و نه‌حکامیش کراوه‌ به‌دایک یه‌عنى نه‌نبیا له‌ئه‌صلی دین و ته‌وحید هه‌موویان شریکن به‌لام له‌فروع مته‌فرقن گۆيا ته‌وحید پیاوێکه‌ چه‌ند ژێتیکی له‌فروع له‌ژێر نکاحدا یه‌ له‌هر ژێتیک چه‌ند کۆری هه‌ی. به‌لام عیسی و محمد له‌یه‌ك ژنن (معنویا) مه‌عنه‌و یه‌ن چونكى عیسی نه‌گه‌رچى له‌حیات یه‌خۆزى عه‌مه‌لى به‌نه‌حکامى ته‌ورات ده‌کرد به‌لام». چونكى خه‌به‌رى دا به‌هاتنى پێغه‌مبه‌ر (د) وه‌ له‌ئاخرى زه‌مانیش تابعى شه‌ریعه‌تى نه‌و ده‌بى و ده‌بیسته یارمه‌تى ده‌رى شه‌ریعه‌تى نه‌و هه‌روه‌كوو له‌یه‌ك نه‌صل بن وایه‌ چونكى مو‌راد اتحاده‌ی فروع له‌دو نیا با زه‌مانیشیان یه‌ك نه‌بى. ئینجیلیش نه‌حکامى نیه‌.

۸۷۹: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) رَأَى عَيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَجُلًا يَسْرِقُ فَقَالَ لَهُ أَسْرَمْتُ قَالَ كَلَّا وَالَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَقَالَ عَيْسَى أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَكَذَّبْتُ عَيْنِي.

تەرجەمە

۸۷۹: دەگێڕنەوه لە ئەبو هورەیره پەزای خودای لێ بی. پێتغەمبەر (د) فەرمووی حەزرتی عیسی سەلامی خوای لێ بی دیتی پیاویک دزی دەکرد. پێی گوت ئەوتی تو دزیت کرد. گوتی نایەحەقی ئەو زاتە هیج پەرستراوی راست نیە ئەو ئەبی پاشان حەزرتی عیسی گوتی باو و پەڕم کرد کە بەخودا سوێندت خوارد نەبەتێ درووشم وەبائ چاوێم دا ئەگەرچی بەچاوی خوێشی دیتی کە دزی کرد.

(ش) لەمە وەرگیراوه مەمنوعە حاکم بەعیلمی خوێ بکا. ئەمە مەزەهەبی مالکی یە وە مەزەهەبی حەنەلەیکانە بەلام شافعیەکان دروستیان کردووه لەحدود نەبێ.

۸۸۰: عَنْ عُمَرَ (ض) لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنُ مَرْيَمَ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُ اللَّهِ فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ.

تەرجەمە

۸۸۰: لەحەزرتی عومەر دەگێڕنەوه پەزای خودای لێ بی، گوتی گوێم لەپێتغەمبەر (د) بوو فەرمووی لەئەندازە بەدەر مەدحم مەکەن وەکوو لەئەندازە بەدەر دیان مەدحی عیسی کوری مەریە میان کرد، بەم تەرزە دەیانگوت خودایە شریکی خودایە یا کوری خودایە (عەزیز) اللە بەبێ شک من هەر بەئەندەیکە خودام نەجا بێتین عەبدی خودایە پێتغەمبەری خودای هەر وەکوو نایەتی پێڕۆز دەفەرموێ [لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ]. لەنایینی تێ مەپەرێتن و لەسەر خودا هەرشتێ راست بێتین.

(ش) ئەگەر بگوترێت نایا کەس ادعای خۆیەتی کرد دەرەحەق بەپێتغەمبەر (د) وەکوو دەرەحەق بە حەزرتی عیسی کرا وەلام دراوەتەوه نزیک بوو ئەم ادعایە بکری وەکو پێی گوترا سەجەدەت بۆ نەبەین؟ فەرمووی ئەگەر فەرمانم بەکەسێک بکراوە کە سەجەدە بۆ کەسێک بکا فەرمانم دەکرد ژن سەجەدە بۆ مێردی بکا.

تُطْرُونِي: لێ اطراوە بە مەعنا لاتەمحونێ بالباطل ولا تجاوزوا الحد في مدحي: واتە مەدحم مەکەن بەخۆزایی وە لەسنوور تێ مەپەرێتن.

۸۸۱: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ض) كَيْفَ أَنْتُمْ إِذَا نَزَلَ ابْنُ مَرْيَمَ فَيَكُفُّ وَإِمَامُكُمْ مِنْكُمْ.

تەرجەمە

۸۸۱: دەگێڕێنەوه لە ئەبو هورەیره پەرزای خودای لێ بی گوتی پێغه مبه‌ر (د) فەرمووی
 ـــ نه ئێوه چلۆن دەبن وه‌کوو عیسی کوری مەریەم سەلامی خوای لێ بی بۆ ئێو ئێوه هاته
 حورئ که نیامیشتان له‌خۆتانە له‌نوێژ بەلام له‌کارویاره‌کانی تر جگه له‌نوێژ عیسی امام و
 سوخته‌دایه (واته پێشه‌نگه) له‌سه‌ر شه‌ریعه‌تی محمديه.
 (ش) ابن الجوزی گوتیتی. بۆیه عیسی له‌نوێژ پێش ناکه‌وێ نەوه‌ک خەلکی فکریان
 ـــ ئێوێ به‌م ته‌رزه‌ خه‌یال بکه‌ن ئایا ئەوه نانبه (واته جیگره) یا دامه‌زێنه‌ری دینیکی
 سه‌ریه‌خۆیه بیه‌ته تو‌زیک له‌سه‌ر پرووی هه‌دیشی (لانیی بعدی) واته هیچ پێغه‌مبه‌ر نی‌یه
 به‌پاشه‌من.

باب ما ذکر عن بني اسرائيل

باسی به‌نی اسرائیل

(۸۸۲، ۸۸۳، ۸۸۴): عَنْ حَذِيفَةَ (ض) إِنَّ مَعَ الْجَالِ إِذَا خَرَجَ مَاءٌ وَنَارًا فَمَا
 الَّذِي يَرَى النَّاسُ أَنَّهَا النَّارُ فَمَاءٌ بَارِدٌ. وَأَمَّا الَّذِي يَرَى النَّاسُ أَنَّ مَاءً بَارِدٌ فَنَارٌ (۱)
 فَمَنْ أَدْرَكَ مِنْكُمْ فَلْيَقْعْ فِي الَّذِي يَرَى أَنَّهَا نَارٌ فَإِنَّهُ عَذْبٌ بَارِدٌ قَالَ حَذِيفَةُ وَسَمِعْتُهُ
 يَقُولُ إِنْ رَجُلًا كَانَ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ أَنَاهُ الْمَلِكُ لِيَقْبِضَ رُوحَهُ فَقِيلَ لَهُ هَلْ عَمِلْتَ مِنْ
 خَيْرٍ مَا أَعْلَمَ قِيلَ لَهُ أَنْظِرْ قَالَ مَا أَعْلَمَ شَيْئًا غَيْرَ أَنِّي أَبَايَعُ النَّاسَ فِي الدُّنْيَا. فَاجَازِيَهُمْ
 فَأَنْظِرُ الْمُسِيرَ وَاتَّجَاوَزُ الْمَعِيرَ فَاسْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ. وَقَالَ سَمِعْتُهُ أَيْضًا يَقُولُ إِنْ رَجُلًا
 حَضَرَهُ الْمَوْتُ، فَلَمَّا يَتَسَّ مِنَ الْحَيَاةِ أَوْصَى أَهْلَهُ إِذَا أَنَا مِتُّ فَاجْمَعُوا لِي حَطْبًا كَثِيرًا
 وَأَوْقِدُوا فِيهِ نَارًا حَتَّى إِذَا أَكَلَتْ لَحْمِي وَخَلَصَتِ إِلَى عَظْمِي فَامْتَحَشَتْ فَخَذُّوهُ
 فَاطْحَنُوهُ ثُمَّ انْظُرُوا يَوْمًا رَاحًا فَذَرُوهُ فِي الْيَمِّ. ففعلوا فجمعه الله فقال له لِمَ فعلتَ
 ذلك قال من خشيتك فغفر الله له.

(۱) وهو البترول الذي يترتب منه الطاقة الكهربائية التي تحرق. وتغلي بها المأكولات
 والمشروبات كما أشاهد وأجرب كل يوم في تاريخنا هذا سنة ١٣٧٥هـ
 المؤلف

۸۸۲: دەگىچىنەۋە لەھوزەيفە پەزەي خوداى لى بى گوتى پىتغەمبەر (د) فەرەموى بەراستى. دەجال دەردەكەوى ئاۋو ئاگىرىشى لەگەل دايدە. ئەۋەي كەخەلكى بەناگىرى دەبىين ئەمە ئاۋىكى سارەدە ۋە ئەۋەي بەئاۋىش دەبىين ئاگرە ئەسۋوتىتىن. ئىنجا ھەركەسى ئەئىۋە گەيشتە ۋەقتى دەرجۈنى دەجال بابكەۋىتە نىۋە شتەي كە بەناگىرى دەزانى چۈنكى بەراستى زۆر ساردو شىرىنە.

۸۸۳: ھەدىشى دوۋەم: ھوزەيفە گوتى بىستەم لە پىتغەمبەر (د) فەرەموى بەراستى بەراست پىۋىك لەعالم پىتە ئىۋە ھەزەرتى - عىزرائىل ھات ۋوھى ۋەرىگىرى پىي گۆترا نەرى تۋ ھىچ چاكەت كەردوۋە گوتى نازانم پىي گۆترا بۆخۆت بىر بىكەۋە. گوتى مەن ھىچ شىتىك نازانم ئەمەندە نەبى مەن شىتە دەفرۆشتە خەلكى ۋ شىتە لى دەكەپن عادەتىشەم ۋابوۋ چاكەم لەگەلىان دەكەرد بەم تەرزە ئەۋكەسەي دەۋلەمەند بۋايە مۆلەتم دەدا ئەۋەي فەقىرىش بۋايە لىي خۆش دەبوۋم. ئىنجا خودا بىردىيە ئاۋ بەھەشت لەبەر ئەمەندە خودا لىي خۆش بوۋ.

۸۸۴: ھەدىشى سىيەم: ھوزەيفە پەزەي خوداى لى بى گوتى گوتىم لى بوۋ پىتغەمبەر (د) فەرەموى بىن گومان پىۋىك لەنەساغى دا نىك بوۋ بىرى ۋەكوۋ نۇمىد بېۋو لەژىن لاي كەس ۋ كارى خۆي ۋەسىيەتى كەرد. گوتى ۋەكوۋ مەن مەردم لاي كەس ۋ كارى خۆي ۋەسىيەتى كەرد دارىكى زۆرم بۆ كۆيكەنەۋە ئاگرى بەرىدەننى مەنىش بىخەنە نىۋە ئاگرەكە. ھەتتا گۆشتەم دەخوا دەگاتە ئىتساقانەكانم. ئىتساقانىشەم ئەسۋوتى. پاشان خۆلەمىشى ئىتساقانە سۋوتاۋەكانىشەم بەھان لەرۆۋىكى بەتۋزە بايى تۈند بەبايدەن بۆ ئاۋ بەھەر. ئىنجا ۋەكوۋ مەرد ۋايان لى كەرد پاشان خوداى گەۋرە. بەشەكانى جەستەي كۆكەردەۋە فەرەموى بۆچى ئەم ۋەسىيەتەت كەرد گوتى لەترسى تۆ ئىنجا خودا لىي خۆش بوۋ بەم كەلمە قەسەيە موشىيەر بەۋە كە لەخوداى گەۋرە دەترسى.

(قەرىخەي مۇلف) ۋاتە پاي دانەر

لەمەپىتە لەچەندە ھەدىشى پىرۆز باسى دەجال ۋ يەنجۈج ۋ ماجۈج رابورا. بەم تەرزە لەھەدىشى ئەبۇ سەئىدى خۇدرى. عالمى گىترا بەدۋىيەش بەشىك نىماندارن بەشىكىش يەنجۈج ۋ ماجۈج. ئىنجا لەمە ۋەركىرا كە مەبەست لەبەشى دوۋەم مۇطلەقى كافەرە چى كىتابى بىن چى مەجۈسى ۋ بۈت پەرىست بىن چى دەجال بىن چۈنكى [الكفر ملة واحدة]

راته کافر هدمووی هدریکه. وه راشبوراکه دهجال بهدهشت و ناگری لهگه‌ل دایه. لیرهش دهفرمووی ناوو ناگری لهگه‌ل دایه نابین ئهم دوو عبارتهی متغایره له‌سەر حقیقهت بن له‌بەر نژیومی مونافات که‌وایه موزاد له‌جە‌ندت و ناو ته‌روهت و ده‌وله‌مه‌ندیو فره‌وانی پرزقه بو خوشه‌ویسته‌کانی سازدراو بو جە‌ه‌نده‌م. موزادیش له‌ناگر شه‌وکه‌ت و ته‌سه‌لو‌طو هتیه‌تی نه‌سەر دوژمه‌کانی خۆی له‌نیساندارانی صادقی بن موعین و به‌نازار له‌ژێر ته‌ضییقاتی نه‌حکامی بێ عه‌داله‌تی له‌گه‌ل خۆ پاگرتنی نیسانداران. له‌سەر خواردنه‌وه‌ی ژه‌هری نه‌ژده‌های دوژمنی دین که‌سازدراون بو به‌دهشت خولاصه‌ خودای گه‌وره. ئه‌مری متضادی نه‌ده‌ست ناوه. خۆشی. ناخۆشی. خۆشی بو دوژمه‌کانی ده‌جال نه‌تیجه‌ی ناگره ناخۆشی بو دوژمنانی ده‌جال نه‌تیجه‌ی جە‌نده‌ته.

٨٨٥: عن أبي هريرة (رض) كانت بنو اسرائيل تسوسهم الأنبياء كلما هلك نبي خلقه نبي وإنه لانبى بعدى. وسيكون خلفاء فيكثرون. قالوا فما تاملنا. قال فو بينة الأولى فالأولى اعطوهم حقهم فإن الله سائلهم عما استرغاهم.

ته‌رجه‌مه

٨٨٥: ده‌گێڕنه‌وه له‌ئەبو هەرهیره ره‌زای خودای لێ بێ. پێغه‌مبەر (د) فه‌رمووی له‌زه‌مانی پێشوو له‌زه‌مانی نه‌نبیا له‌جیاتی پاشار والیو متصرف ئیداره‌و نه‌ظاره‌تی اموری به‌نی اسرائیل یان ده‌کرد. وه‌کو پێغه‌مبەرێک وه‌فاتی به‌کردایه پێغه‌مبەرێکی تر له‌جیگای نه‌و داده‌نیشت بو نه‌ظاره‌تیان وه‌بو لا‌بردنی نه‌و نه‌حکامانه‌ی که‌له‌ته‌ورات گۆڕیبوو‌یان وه‌ به‌ته‌حقیق هیچ پێغه‌مبەرێک له‌دوای من نه‌یه. به‌لام له‌پاش من خوله‌فا ده‌بن زۆریش ده‌بن. نه‌صحابی کرام پێ‌یان گوت وه‌کو خوله‌فا زۆربوون نزاع و که‌شماکه‌ش له‌به‌ینیان په‌یدا‌بوو. ئنجا چمان ئه‌مر پێ ده‌که‌ی یه‌عنی نه‌و وه‌قته‌ ئێمه‌ چی بکه‌ین؟ فه‌رمووی به‌جێ بکه‌ین اطاعه‌ی نه‌وه‌ل له‌پاش نه‌وه‌ل له‌هم‌موو زه‌مانیک. حه‌قی خۆیان پێ بدن که‌ اتقیادو طاعه‌ته. چونکی به‌بێ شک خودا پرۆی قیامه‌ت. له‌خصوص موحافه‌ظه‌ی حقوقي ئیوه. له‌وان ده‌پرسی نه‌گەر ره‌خاوه‌تیان کردی. ئه‌وابی حه‌قی ئیوه ده‌دا- ئه‌وانیش ته‌وشی جه‌زا ده‌کا یه‌عنی ئیوه نه‌گەر اطاعه‌یان نه‌که‌ن مه‌سئولن ئه‌وانیش نه‌گەر موحافه‌ظه‌ی حقوقي ئیوه نه‌که‌ن مه‌سئولن.

۸۸۶: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (ض) لَتَتَّبِعَنَّ سَنَنْ مِنْ قَبْلِكُمْ شَيْبَرًا بِشَيْبَرٍ وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ حَتَّىٰ لَوْ سَلَكَوا جُحْرَ ضَبٍّ لَسَلَّكُمُوهُ قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ قَالَ فَمَنْ

تهرجه مه

۸۸۶: دهگینهوه لهتهبو سهعید. سهعدی کوری مالکی خودری رهزای خودای لی بی کوتی پیغه مبهه (د) فهرمووی بهی شک و شویه نیه تابعی رهوشو کردارو نهفعالی قهومه کانی پیش خوتان دهبن لهگونا و مهعاصی (نهک لهکفر) وهکو خواردنهوهی موسکیراتو. ارتکابی زیناو عهورهت دانه پوشینی ژن و پیساوان و شتی تریش لهموخاله فاتی شرعیه لهسر موافقهی نهوان وهکو اتباعی بست بهبست و گهز بهگهز لهبهر شیدهتی موافقهی ههتا بهم غایه ته. موتابه عدیان دهکهن نهگهر بچنه نیو کونی بزنج مشک که زور تنگو تاخوشه نیوهش دهچنه ناوی.

نیمهش بهعنی نههلی مجلس پیمان گوت: نهی پیغه مبهه ری خودا. لهقهومه کانی پیش نیمه جووله کهو دیان: فهرمووی نهدی کییه: نهه خه بهردانهی -بالغیبی موعجیزه یهکی گهروه شهودیه بو نیمه.

(ش) نهه هه دینه پیروژه وهکو کهواییکه بی کهم و زیاد هه لبراره لهسر بهژن و بالای زهمانی نووسینمان که سالی (۱۳۷۱) ی هجریه بهرامبهه ۱۹۵۱ میلادی: خالهوهی: کوتیتی بزنج مشک ههیه تا ههوت سهه سال دهژی. ناو ناخواتهوه لهچل رۆژیک پشکه میزیک دهکا ددانی ناکهوی عههه به بزنج مشک دهلی -قازی تهیرو بههاتم- چونکی خودای گهوره وهکو انسانی دروست کرد تهیرو بههاتم هاتنه لای وهصفی انسانیان بوکرد کوتی نیوه وهصفی مهخلوقیک دهکهن تهیر لهناسمان دینیه خوار. ماسی لهبههر دهردینی. تنجا نهوی بالی ههیه با بهفری نهوی نهشی ههیه. باعارد قۆزیکا بهچیه ناوی.

تههواو بوو نهه مبهه رگی هه وهته مه چاوهری ی

بهه رگی هه شتهم بن لهه نزیکانه به یاریدهی خودا